

Europeiska unionens officiella tidning

C 80

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiotredje årgången

27 mars 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Domstolen

2010/C 80/01	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 63, 13.3.2010	1
2010/C 80/02	Den nya ledamoten i domstolen har avlagt ed	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2010/C 80/03	Mål C-373/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)) — Hoesch Metals and Alloys GmbH mot Hauptzollamt Aachen (Gemenskapens tullkodex — Artikel 24 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling av varor — Bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus — Kiselblock med ursprung i Kina — Separering, finfördelning och rening av block samt siktning, sortering efter storlek och paketering av kiselkornen i Indien — Dumpning — Giltigheten av förordning (EG) nr 398/2004) ...	2
--------------	---	---

SV

Pris:
4 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2010/C 80/04	Mål C-405/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från (Vestre Landsret (Danmark)) — Ingenjörsforeningen i Danmark, som för talan för Bertram Holst mot Dansk Arbejdsgiverforening, som för talan för Babcock & Wicox Vølund Aps (Socialpolitik — Information till och samråd med arbetstagare — Direktiv 2002/14/EG — Införlivande av ett direktiv genom lag och genom kollektivavtal — Kollektivavtalets verkningar för en arbetstagare som inte är medlem i den fackliga organisation som är part i detta avtal — Artikel 7 — Skydd för arbetstagarrepresentanter — Krav på stärkt skydd mot uppsägning för arbetstagarrepresentanter — Saknas)	2
2010/C 80/05	Mål C-523/08: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 2005/71/EG — Särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	3
2010/C 80/06	Mål C-541/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Fokus Invest AG mot Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Artikel 25 i bilaga I till avtalet — Artiklarna 63 FEUF och 64.1 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Bolag bildat enligt en medlemsstats lagstiftning, i vilket andelarna ägs av ett bolag bildat enligt schweizisk rätt — Detta bolags förvärv av fast egendom i denna medlemsstat)	4
2010/C 80/07	Mål C-14/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — Hava Genc mot Land Berlin (Associeringsavtalet EEG — Turkiet — Associeringsrådets beslut nr 1/80 — Artikel 6.1 — Begreppet arbetstagare — Utövande av ringa avlönad verksamhet — Villkor för att förlora förvärvade rättigheter)	4
2010/C 80/08	Mål C-18/09: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Rådets förordning (EEG) nr 4055/86 — Artikel 1 — Sjötransportområdet — Hamnar av allmänintresse — Hamnavgifter — Undantag och förmåner)	5
2010/C 80/09	Mål C-88/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État) — Graphic Procédé mot Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique (Beskattnings — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Kopieringsverksamhet — Begreppen leverans av varor och tillhandahållande av tjänster — Särskiljningskriterier)	5
2010/C 80/10	Mål C-185/09: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige (Fördragsbrott — Direktiv 2006/24/EG — Elektronisk kommunikation — Lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	6
2010/C 80/11	Mål C-186/09: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott — Direktiv 2004/113/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster — Underlåtenhet att införliva direktivet inom föreskriven frist med avseende på Gibraltar)	6

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 80/12	Mål C-259/09: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Hantering av avfall från utvinningsindustrin — Underlåtenhet att införliva eller underrätta om nationella åtgärder för införlivande)	7
2010/C 80/13	Mål C-498/09 P: Överklagande ingett den 3 december 2009 av Thomson Sales Europe av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 29 september 2009 i de förenade målen T-225/07 och T-364/07, Thomson Sales Europe mot kommissionen	7
2010/C 80/14	Mål C-519/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Wuppertal (Tyskland) den 14 december 2009 — Dieter May mot AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Mål C-543/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 22 december 2009 — Deutsche Telekom AG mot Förbundsrepubliken Tyskland	8
2010/C 80/16	Mål C-546/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen Sad (Högsta förvaltningsdomstolen) (Bulgarien) den 23 december 2009 — Aurubis Bulgaria mot Nachalnik na Mitnitsa — Sofia	9
2010/C 80/17	Mål C-548/09 P: Överklagande ingett den 23 december 2009 av Bank Melli Iran av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 oktober 2009 i mål T-390/08, Bank Melli Iran mot rådet	10
2010/C 80/18	Mål C-549/09: Talan väckt den 23 december 2009 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	11
2010/C 80/19	Mål C-552/09 P: Överklagande ingett den 24 december 2009 av Ferrero SpA av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 oktober 2009 i mål T-140/08, Ferrero SpA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck	11
2010/C 80/20	Mål C-554/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 31 december 2009 — Andreas Michael Seeger mot Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Mål C-6/10: Talan väckt den 8 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	12
2010/C 80/22	Mål C-8/10: Talan väckt den 8 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg	13
2010/C 80/23	Mål C-11/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 8 januari 2010 — Staatssecretaris van Financiën mot Marishipping and Transport BV ...	13
2010/C 80/24	Mål C-12/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8 januari 2010 — LECSON Elektromobile GmbH mot Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 80/25	Mål C-13/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 11 januari 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV mot Belgische Staat	14
2010/C 80/26	Mål C-18/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Berlin (Tyskland) den 12 januari 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. mot BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltung GmbH	14
2010/C 80/27	Mål C-19/10: Talan väckt den 12 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	15
2010/C 80/28	Mål C-22/10: Överklagande ingett den 14 januari 2010 av REWE-Zentral AG av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 november 2009 i mål T-150/08, REWE-Zentral AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	15
2010/C 80/29	Mål C-28/10 P: Överklagande ingett den 21 december 2009 av Mehmet Salih Bayramoglu av den dom som förstainstansrätten meddelade den 24 september 2009 i mål T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	16
2010/C 80/30	Mål C-29/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel (Luxemburg) den 18 januari 2010 — Heiko Koelzsch mot Storhertigdömet Luxemburg	16
2010/C 80/31	Mål C-35/10: Talan väckt den 21 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	17
2010/C 80/32	Mål C-36/10: Talan väckt den 22 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	17
2010/C 80/33	Mål C-38/10: Talan väckt den 22 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	18
2010/C 80/34	Mål C-41/10: Talan väckt den 25 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	19
2010/C 80/35	Mål C-46/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 28 januari 2010 — Viking Gas A/S mot BP Gas A/S	20
2010/C 80/36	Mål C-47/10 P: Överklagande ingett den 28 januari 2010 (e-brev den 27 januari 2010) av Republiken Österrike av den dom som förstainstansrätten meddelade den 18 november 2009 i mål T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	21
2010/C 80/37	Mål C-49/10: Talan väckt den 29 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien	22

2010/C 80/38	Mål C-73/10 P: Överklagande ingett den 9 februari 2010 av Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 30 november 2009 i mål T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. KG mot Europeiska kommissionen	22
--------------	--	----

Tribunalen

2010/C 80/39	Mål T-340/07: Tribunalens dom av den 9 februari 2010 — Evropaiki Dynamiki mot kommissionen (Skiljedoms klausul — Programmet "eContent" — Avtal avseende ett projekt i syfte att säkerställa att programmet blir så effektivt som möjligt och att så många som möjligt av målgrupperna deltar — Avtalsbrott — Hävning av avtalet)	23
2010/C 80/40	Mål T-344/07: Förstainstansrättens dom av den 10 februari 2010 — O2 (Germany) mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Homezone — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009))	23
2010/C 80/41	Mål T-472/07: Tribunalens dom av den 3 februari 2010 — Enercon mot harmoniseringsbyrån (ENERCON) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ENERCON — Det äldre gemenskapsordmärket TRANSFORMERS ENERGON — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))	24
2010/C 80/42	Mål T-289/08: Tribunalens dom av den 11 februari 2010 — Deutsche BKK mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ordmärket Deutsche BKK — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär, särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009) — Artiklarna 73 och 74.1 första meningen i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 75 och 76.1 första meningen i förordning nr 207/2009))	24
2010/C 80/43	Mål T-113/09: Tribunalens dom av den 9 februari 2010 — PromoCell bioscience alive mot harmoniseringsbyrån (SupplementPack) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ordmärket SupplementPack — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009))	25
2010/C 80/44	Mål T-385/05 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 4 februari 2010 — Portugal mot Transnautica och kommissionen (Interimistiskt förfarande — Tullunion — Tredjemanstalan — Förstainstansrättens dom — Begäran om uppskov med verkställigheten — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 80/45	Mål T-514/09 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 februari 2010 — De Post mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Gemenskapsrättsligt anbuds-förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	25
2010/C 80/46	Mål T-508/09: Talan väckt den 22 december 2009 — Cañas mot kommissionen	26
2010/C 80/47	Mål T-509/09: Talan väckt den 18 december 2009 — Republiken Portugal mot Europeiska kommis-sionen	26
2010/C 80/48	Mål T-511/09: Talan väckt den 21 december 2009 — Niki Luftfahrt mot kommissionen	27
2010/C 80/49	Mål T-512/09: Talan väckt den 21 december 2009 — Rusal Armenal mot rådet	28
2010/C 80/50	Mål T-518/09: Talan väckt den 23 december 2009 — Ecoceane mot EMSA	29
2010/C 80/51	Mål T-520/09: Talan väckt den 24 december 2009 — TF1 m.fl. mot kommissionen	30
2010/C 80/52	Mål T-525/09: Talan väckt den 28 december 2009 — MIP Metro mot harmoniseringsbyrån — Metronia (METRONIA)	31
2010/C 80/53	Mål T-526/09: Talan väckt den 28 december 2009 — PAKI Logistics mot harmoniseringsbyrån (PAKI)	31
2010/C 80/54	Mål T-529/09: Talan väckt den 31 december 2009 — In 't Veld mot rådet	32
2010/C 80/55	Mål T-5/10: Talan väckt den 8 januari 2010 — kommissionen mot Earthscan	33
2010/C 80/56	Mål T-7/10: Talan väckt den 7 januari 2010 — Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon "Ygeia" mot harmoniseringsbyrån	33
2010/C 80/57	Mål T-9/10: Talan väckt den 8 januari 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen	34
2010/C 80/58	Mål T-13/10: Talan väckt den 20 januari 2010 — Goutier mot harmoniseringsbyrån	35
2010/C 80/59	Mål T-14/10: Talan väckt den 18 januari 2010 — CheckMobile mot harmoniseringsbyrån (carcheck)	35
2010/C 80/60	Mål T-17/10: Talan väckt den 19 januari 2010 — Gerald Steinberg mot kommissionen	36
2010/C 80/61	Mål T-23/10: Talan väckt den 27 januari 2010 — Arkema France mot kommissionen	37

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

DOMSTOLEN

(2010/C 80/01)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 63, 13.3.2010

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 51, 27.2.2010

EUT C 37, 13.2.2010

EUT C 24, 30.1.2010

EUT C 11, 16.1.2010

EUT C 312, 19.12.2009

EUT C 297, 5.12.2009

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Den nya ledamoten i domstolen har avlagt ed

(2010/C 80/02)

Pedro Cruz Villalón har genom beslut av företrädarna för medlemsstaternas regeringar av den 30 november 2009 ⁽¹⁾ utnämnts till generaladvokat i Europeiska gemenskapernas domstol för perioden den 30 november 2009–6 oktober 2015. Han avlade ed inför domstolen den 14 december 2009.

⁽¹⁾ EUT L 14, 20.1.2010, s. 12

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)) — Hoesch Metals and Alloys GmbH mot Hauptzollamt Aachen

(Mål C-373/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex — Artikel 24 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling av varor — Bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus — Kiselblock med ursprung i Kina — Separering, finfördelning och rening av block samt siktning, sortering efter storlek och paketering av kiselkornen i Indien — Dumpning — Giltigheten av förordning (EG) nr 398/2004)

(2010/C 80/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Motpart: Hauptzollamt Aachen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkning av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Giltighet av rådets förordning (EG) nr 398/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 66, s. 15) — Begreppet "bearbetning eller behandling med relevans" för bestämning av varans ursprung — Rengöring och finfördelning av kiselmetallblock från Kina samt åtföljande siktning, sortering och paketering av de kiselkorn som har uppkommit genom finfördelningen

Domslut

1. Separering, finfördelning och rening av kiselblock samt siktning, sortering efter storlek och paketering av de kiselkorn som uppnåtts genom finfördelningen, enligt de metoder som avses i det nationella målet, utgör inte sådan bearbetning eller behandling som ger ursprungsstatus i den mening som avses i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.
2. Vid prövningen av den andra fråga som hänskjutits av den nationella domstolen har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av rådets förordning (EG) nr 398/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Folkrepubliken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från (Vestre Landsret (Danmark)) — Ingeniørsforeningen i Danmark, som för talan för Bertram Holst mot Dansk Arbejdsgiverforening, som för talan för Babcock & Wilcox Vølund Aps

(Mål C-405/08) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Information till och samråd med arbetstagare — Direktiv 2002/14/EG — Införlivande av ett direktiv genom lag och genom kollektivavtal — Kollektivavtalets verkningar för en arbetstagare som inte är medlem i den fackliga organisation som är part i detta avtal — Artikel 7 — Skydd för arbetstagarrepresentanter — Krav på stärkt skydd mot uppsägning för arbetstagarrepresentanter — Saknas)

(2010/C 80/04)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

(Vestre Landsret (Danmark))

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ingenjörsforeningen i Danmark, som ombud för Bertram Holst

Motpart: Dansk Arbejdsgiverforening, som ombud för Babock & Wicox Vølund Aps

Saken

Begäran om förhandsavgörande- Tolkningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, s. 29) — Införlivande av direktivet genom ett kollektivavtal — Kollektivavtalets verkningar för en arbetstagare som inte är medlem i den fackliga organisation som är part i kollektivavtalet — Lagen som införlivade direktivet saknar bestämmelser om stärkt skydd mot uppsägning i förhållande till det skydd som redan föreskrivs för arbetstagargrupper som inte omfattas av kollektivavtalet

Domslut

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen ska tolkas så, att direktivet inte utgör hinder för ett införlivande genom avtal, som får till följd att en kategori arbetstagare omfattas av det aktuella kollektivavtalet, trots att dessa arbetstagare inte är medlemmar i den fackliga organisation som är part i detta avtal och trots att den fackliga organisationen inte företräder deras yrkesgrupp, såvitt kollektivavtalet innebär att de arbetstagare som omfattas av dess tillämpningsområde garanteras ett effektivt skydd av sina rättigheter enligt direktivet.
2. Artikel 7 i direktiv 2002/14 ska tolkas så, att den bestämmelsen inte innebär att det krävs att ett stärkt skydd mot uppsägning ska gälla för arbetstagarrepresentanter. Samtliga åtgärder som vidtas för att införliva direktivet, såväl genom lag som genom kollektivavtal, ska emellertid uppfylla det minimiskydd som föreskrivs i den bestämmelsen.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-523/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/71/EG — Särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2010/C 80/05)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Condou-Durande och M.-A. Rabanal Suárez)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: B. Plaza Cruz)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EGT L 289, s. 15)

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 301 av den 22.11.2008.

⁽¹⁾ EUT C 19, 24.1.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof — Österrike) — Fokus Invest AG mot Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Mål C-541/08) ⁽¹⁾

(Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Artikel 25 i bilaga I till avtalet — Artiklarna 63 FEUF och 64.1 FEUF — Fri rörlighet för kapital — Bolag bildat enligt en medlemsstats lagstiftning, i vilket andelarna ägs av ett bolag bildat enligt schweizisk rätt — Detta bolags förvärv av fast egendom i denna medlemsstat)

(2010/C 80/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fokus Invest AG

Motpart: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof (Österrike) — Tolkning av artikel 57.1 i EG-fördraget samt artikel 25 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT 2002, L 114, s. 6) — Fråga huruvida likabehandlingsprincipen är tillämplig på juridiska personer — Nationell lagstiftning om att utlänningar måste ha föregående tillstånd för att få förvärva fast egendom — Fast egendom förvärvas av ett inhemskt bolag som till 100 procent ägs av schweiziska bolag

Domslut

1. Artikel 25 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, ska tolkas så, att rätten att behandlas på samma sätt som landets medborgare vad avser förvärv av fast egendom endast gäller för fysiska personer.

2. Artikel 64.1 FEUF ska tolkas så, att bestämmelserna i delstaten Wiens lag om utlänningars förvärv av fast egendom (Wiener Ausländergründerwerbsgesetz) av den 3 mars 1998, enligt vilka utländska medborgare, i den mening som avses i denna lag, vid förvärv av fast egendom i delstaten Wien måste inneha ett förvärvstillstånd eller inge ett intyg om att villkoren i samma lag för undantag från detta krav är uppfyllda, utgör en restriktion av den fria rörligheten för kapital som får tillämpas mot Schweiziska edsförbundet i egenskap av tredjeländ

⁽¹⁾ EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) — Hava Genc mot Land Berlin

(Mål C-14/09) ⁽¹⁾

(Associeringsavtalet EEG — Turkiet — Associeringsrådets beslut nr 1/80 — Artikel 6.1 — Begreppet arbetstagare — Utövande av ringa avlönad verksamhet — Villkor för att förlora förvärvade rättigheter)

(2010/C 80/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hava Genc

Motpart: Land Berlin

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Berlin — Tolkning av artikel 6.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 EEG-Turkiet — Uppehållsrätt i värdmedlemsstaten för en turkisk medborgare, som har getts rätt att resa in i landet på en grund som därefter har fränfallit, som nu endast ägnar sig åt ringa yrkesverksamhet, bestående av 5,5 timmars arbete per vecka — Minimikrav för att anställningsförhållandet ska anses utgöra en "reguljär anställning" i den mening som avses i beslut nr 1/80

Domslut

1. En person som befinner sig i en sådan situation som den som klaganden i målet vid den nationella domstolen befinner sig i är en arbetstagare i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, som antogs av associeringsrådet, vilket inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, under förutsättning att det avlönade arbete som personen i fråga utför är att anse som ett verkligt och faktiskt arbete. Det ankommer på den nationella domstolen att göra den prövning av de faktiska omständigheterna som krävs för att avgöra huruvida så är fallet i det mål som är anhängigt vid den.
2. En turkisk arbetstagare i den mening som avses i artikel 6.1 i beslut nr 1/80 kan åberopa den rätt till fri rörlighet som denne tillerkänns enligt avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet även om syftet för dennes inresa i värdmedlemsstaten inte längre föreligger. När en sådan arbetstagare uppfyller villkoren i denna artikel 6.1 kan vederbörandes uppehållsrätt i värdmedlemsstaten inte underställas tilläggsvillkor rörande förekomsten av ett berättigat intresse för vistelsen eller anställningens beskaffenhet.

(¹) EUT C 102, 1.5.2009.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-18/09) (¹)

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Rådets förordning (EEG) nr 4055/86 — Artikel 1 — Sjötransportområdet — Hamnar av allmänintresse — Hamnavgifter — Undantag och förmåner)

(2010/C 80/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson och L. Lozano Palacios)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: B. Plaza Cruz)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land (EGT L 378, s. 1) — Hamnar av allmänintresse — Förmåner och undantag från hamnavgifter

Domslut

1. Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredje land, genom att upprätthålla artiklarna 24.5, 27.1, 27.2 och 27.4 i lag 48/2003 av den 26 november 2003 om finansiella bestämmelser och tillhandahållande av tjänster vid hamnar av allmänintresse, genom vilka det har införts ett system för förmåner och undantag avseende hamnavgifter.
2. Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69, 21.3.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 februari 2010 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État) — Graphic Procédé mot Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Mål C-88/09) (¹)

(Beskattning — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Kopieringsverksamhet — Begreppen leverans av varor och tillhandahållande av tjänster — Särskiljningskriterier)

(2010/C 80/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Graphic Procédé

Motpart: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État — Tolkningen av artiklarna 2.1, 5.1 och 6.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Kopiering — Kriterier som ska beaktas för att skilja en leverans av varor från ett tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i sjätte direktivet

Domslut

Artikel 5.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att kopieringsverksamhet utgör leverans av varor i den utsträckning som verksamheten är begränsad till mångfaldigandet av dokument på någon form av medium och då rätten att förfoga över kopiorna överförs från den som utför kopieringen till den kund som har beställt dem. En sådan verksamhet ska emellertid kvalificeras som tillhandahållande av tjänster, i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 77/388, om den även innefattar tillhandahållandet av tilläggstjänster, vilka kan anses huvudsakliga i förhållande till leveransen av varor, och tilläggstjänsterna därför utgör de tjänster som kunden efterfrågar i sig. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till tilläggstjänsternas betydelse för kunden, till den tid som krävs för att utföra tilläggstjänsterna, till i vilken omfattning som originaldokumenten behöver bearbetas och till hur stor andel av den sammanlagda kostnaden som tilläggstjänsterna utgör.

(¹) EUT C 113, 16.5.2009.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige

(Mål C-185/09) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/24/EG — Elektronisk kommunikation — Lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2010/C 80/10)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Balta och U. Jonsson)

Svarande: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och A. Engman)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, s. 54)

Domslut

1. Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
2. Konungariket Sverige ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 180, 1.8.2009.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-186/09) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/113/EG — Likabehandling av män och kvinnor — Tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster — Underlåtenhet att införliva direktivet inom föreskriven frist med avseende på Gibraltar)

(2010/C 80/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek och P. van den Wyngaert)

Svarande: Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: H. Walker)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (EUT L 373, s. 37)

Domslut

1. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 180 av den 1.8.2009.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 4 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-259/09) ⁽¹⁾

(Hantering av avfall från utvinningsindustrin — Underlåtenhet att införliva eller underrätta om nationella åtgärder för införlivande)

(2010/C 80/12)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Marghelis och P. Van den Wyngaert)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Ossowski)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta nödvändiga bestämmelser för att följa Europaparlamentets

och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 102, s. 15)

Domslut

1. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 220, 12.9.2009

Överklagande ingett den 3 december 2009 av Thomson Sales Europe av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 29 september 2009 i de förenade målen T-225/07 och T-364/07, Thomson Sales Europe mot kommissionen

(Mål C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Thomson Sales Europe (ombud: advokaterna F. Goguel och F. Foucalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva förstainstansrättens dom av den 29 september 2009,

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut REM nr 03/05 av den 7 maj 2007,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har i huvudsak åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Klaganden gör i sin första grund gällande att förstainstansrätten har åsidosatt de behörighetsregler som anges i artikel 225 EG genom att ta ställning i sak till klagandens yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 20 juli 2007, i vilken begäran om eftergift i efterhand vad avser importtullar på färgtelevisionsmottagare som tillverkats i Thailand, trots att förstainstansrätten tidigare förklarat att detta yrkande inte kan upp-
tas till sakprövning, eftersom skrivelsen i fråga inte kan medföra rättsverkningar.

Klaganden gör i sin andra grund gällande att förstainstansrätten har åsidosatt rätten till försvar och gjort en uppenbart oriktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att dels avslå klagandens yrkande att parterna ska ges tillträde till samtliga bevismedel, dels anse att Thomson gjort sig skyldig till uppenbar försumlighet, eftersom företaget, som är en erfaren aktör, borde ha begärt att få preciserade uppgifter från kommissionen vad avser möjligheten att fortsätta att deklarerat färgtelevisionsmottagare, som tillverkats i Thailand, som varor med ursprung i Thailand, efter att tillverkaren hade börjat använda bildrör med ursprung i Korea och Malaysia.

Den tredje grunden består av två delgrunder. Thomson har i denna grund hävdad att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 239 i tullkodexen ⁽¹⁾ vad avser möjligheten att begära hel eller delvis återbetalning av inbetalda import- eller exporttullar eller att medges avdrag med detta belopp från tullskulden. Klaganden har gjort gällande dels att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att avslå dennes yrkande efter att endast ha undersökt villkoret som rör frånvaro av manöverutrymme eller försumlighet, utan att först avgöra om det vara fråga om en särskild situation.

Förstainstansrätten har vidare gjort en uppenbart oriktig rättslig bedömning av de faktiska omständigheterna och således gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att villkoren för eftergift i artikel 239 i tullkodexen inte vara uppfyllda. Enligt klaganden uppfyller denne nämligen denna bestämmelses krav, eftersom omständigheterna i det aktuella fallet är sådana att det är fråga om en särskild situation, vilken består i att kommissionen gjort en ny tolkning av de relevanta bestämmelserna utan att i tillräcklig mån underrätta aktörerna om sin nya praxis.

Thomson hävdar vidare att den saknade anledning att misstänka att dess beteende var otillåtet, eftersom bolaget var övertygat om att en enda antidumpingstull, vilken i praktiken förhandlas fram i samarbete med kommissionen, skulle tillämpas på hela bolagets produktion. Thomson kan därför inte anses ha agerat försumligt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Arbeitsgericht Wuppertal (Tyskland) den 14 december
2009 — Dieter May mot AOK Rheinland/Hamburg —
Die Gesundheitskasse**

(Mål C-519/09)

(2010/C 80/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Wuppertal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dieter May

Motpart: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Tolkningsfrågor

Omfattar begreppet arbetstagare i den mening som avses i artikel 7.1 och 7.2 i direktiv 2003/88/EG (artikel 7 i direktiv 93/104/EG) ⁽¹⁾ även en anställd som omfattas av föreskrifter om offentligt anställda tjänstemän (Dienstordnungsangestellten) i ett offentligt organ som i sin förbundsrettsligt (351 § RVO) grundade fristående reglering av semesterersättning till anställda som omfattas av föreskrifter om offentligt anställda tjänstemän hänvisar till de bestämmelser som gäller för tjänstemän (i detta fall 101 § lagen om tjänstemän i Nordrhein Westfalen (Landesbeamtengesetz NW) jämförd med förordningen om semester för tjänstemän och domare i Nordrhein Westfalen (Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamten und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen))?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 22 december
2009 — Deutsche Telekom AG mot Förbundsrepubliken
Tyskland**

(Mål C-543/09)

(2010/C 80/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Telekom AG

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Intervenienter: Go Yellow GmbH, Telix AG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 25.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) ⁽¹⁾ tolkas så, att medlemsstaterna får ålägga ett företag, som tilldelar abonnenter telefonnummer, att ställa uppgifter om abonnenter, vilka företaget inte själv har tilldelat telefonnummer, till förfogande som ett led i verksamheten att tillhandahålla allmänt tillgängliga nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar, i den mån som företaget förfogar över dessa uppgifter?
2. För det fall ovanstående fråga ska besvaras jakande:

Ska artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽²⁾ tolkas så, att åläggandet av ovan beskrivna skyldighet i nationell lag är beroende av att den andra leverantören av telefonitjänster respektive dess abonnent samtycker till att uppgifterna lämnas vidare eller i vart fall inte motsätter sig det?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EGT L 201, s. 37.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen Sad (Högsta förvaltningsdomstolen) (Bulgarien) den 23 december 2009 — Aurubis Bulgaria mot Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

(Mål C-546/09)

(2010/C 80/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen Sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aurubis Bulgaria AD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (tullmyndigheten i Sofia)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 232.1 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att tullmyndigheten endast kan debitera dröjsmålsränta på beloppet för den extra tullskulden för den tidsperiod som följer på bokföringen, under rättelsen till tullgäldenären och utgången av den frist som tullmyndigheten i enlighet med artikel 222.1 a i förordningen satt för betalning av den extra tullskulden?
2. Ska artikel 214.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i avsaknad av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 ⁽²⁾, tolkas på så sätt att de nationella myndigheterna inte får debitera dröjsmålsränta för perioden mellan den tidpunkt då den ursprungligen tulldeklarationen inges och den tidpunkt då tullskulden bokförs i efterhand?
3. För det fall att det inte finns någon nationell lagstiftning som, vid bokföring i efterhand, uttryckligen föreskriver en höjning av tullskulden eller andra nationella sanktioner som motsvarar den dröjsmålsränta som skulle ha utgått för perioden mellan tidpunkten för tullskuldens uppkomst och tidpunkten för bokföringen i efterhand av skulden, ska då rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 tolkas på så sätt att gemenskapsrätten utgör hinder mot att de nationella domstolarna företar en sådan höjning eller påför sådana sanktioner?

⁽¹⁾ (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽²⁾ (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Överklagande ingett den 23 december 2009 av Bank Melli Iran av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 oktober 2009 i mål T-390/08, Bank Melli Iran mot rådet

(Mål C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bank Melli Iran (ombud: L. Defalque, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Republiken Frankrike och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 oktober 2009 i mål T-390/08, Bank Melli Iran mot rådet, vilken klaganden delgavs den 15 oktober 2009,
- bifalla de yrkanden som klaganden framställde vid förstainstansrätten,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i vid förstainstansrätten och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar tre förstahandsgrunder och tre andrahandsgrunder till stöd för sin talan.

Genom sin första grund gör klaganden gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte anse att skyldigheten till individuell delgivning enligt artikel 15.3 i förordning nr 423/2007 utgör en väsentlig föreskrift vars åsidosättande medför ogiltigförklaring av rättsakten. Det sätt på vilket klaganden fick besked om beslutet om frysning av tillgångar, närmare bestämt genom att den franska bankkommissionen, och inte rådet, skickade en underrättelse

därom till klagandens filial i Paris, uppfyller nämligen inte kraven på delgivning enligt förordningen, och innebär enligt klaganden att rådet har åsidosatt en gemenskapsbestämmelse som utgör tvingande rätt.

Genom sin andra grund anser klaganden att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av de rättsliga grunderna för förordning nr 423/2007. Genom att godta att nämnda förordning och det omtvistade beslutet antogs genom kvalificerad majoritet enbart med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG, åsidosatte förstainstansrätten väsentliga föreskrifter i fördraget. Eftersom denna förordning och det omtvistade beslutet avser enheter som deltar i, är direkt knutna till eller stöder kärnvapenspridning omfattas de inte av tillämpningsområdet för artiklarna 60 EG och 301 EG, utan borde ha antagits med stöd av artikel 308 EG, som kräver enhällighet.

Enligt den tredje grunden gör Bank Melli Iran gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet rätt till försvar och vid tolkningen av principen om effektivt domstolsskydd, eftersom den fann att den var tillräckligt upplyst för att utöva sin kontroll utan att rådet hade tillhandahållit några bevis till stöd för skälen till det omtvistade beslutet, vare sig före eller efter det att talan hade väckts.

Vad gäller andrahandsgrunderna gör klaganden för det första gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjorde en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den bedömde att rådet enligt artikel 7.2 i förordning nr 423/2007 har en självständig behörighet att göra en bedömning, trots att dess behörighet, enligt klaganden, är beroende av att Förenta nationernas säkerhetsråd har antagit restriktiva åtgärder.

Klaganden påpekar för det andra att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättslig bedömning vad gäller klagandens rätt till egendom när den fann att de mål som ska uppnås genom den omtvistade lagstiftningen, nämligen att upprätthålla internationell fred och säkerhet, är så tungt vägande att de motiverar en begränsning av de grundläggande rättigheterna, däribland rätten till egendom och rätten att utöva ekonomisk verksamhet.

För det tredje och sista gör klaganden gällande att förstainstansrätten gjorde en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna genom att inkludera klaganden på förteckningen över enheter vars tillgångar ska frysas, eftersom klaganden inte har bidragit till Irans kärnvapenprogram och inte heller är knuten till enheter som har gjort det.

Talan väckt den 23 december 2009 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-549/09)

(2010/C 80/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Gippini Fournier och K. Walkerová)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket i FEUF samt artikel 4 och 5 i kommissionens beslut av den 14 juli 2004 om vissa stöd som Frankrike har beviljat vattenbrukare och fiskare ⁽¹⁾ genom underlåtenhet att verkställa detta beslut i den mån Frankrike inte har återvunnit det stöd som förklarats olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 2 och 3 i detta beslut, och genom att inte underätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa beslutet, samt
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att svaranden ännu inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att "utan dröjsmål" återkräva det stöd som förklarats olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden, eller i vart fall har underlåtit att meddela kommissionen om sådana åtgärder.

Frankrike borde nämligen, inom två månader från att beslutet antogs, ha underrättat kommissionen om åtgärder som vidtagits för att följa det. Mer än fem år har emellertid förflutit sedan de franska myndigheterna mottog beslutet utan att någon återbetalning av det beviljade stödet har skett.

Kommissionen erinrar vidare om att det följer av fast rättspraxis att det enda skäl som kan åberopas av en medlemsstat mot en talan om fördragsbrott som kommissionen väckt med stöd av

artikel 108.2 FEUF är att beslutet är absolut omöjligt att verkställa. De franska myndigheterna har emellertid aldrig åberopat några exceptionella och oförutsebara svårigheter som medför att verkställandet av beslutet blir omöjligt. De har endast angett att de avser vidta åtgärder för att återvinna stödet i samband med ett annat ärende avseende återbetalning av andra oförenliga stöd.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/239/EG av den 14 juli 2004 om vissa stöd som Frankrike har beviljat vattenbrukare och fiskare (EUT 2005, L 74, s.49)

Överklagande ingett den 24 december 2009 av Ferrero SpA av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 oktober 2009 i mål T-140/08, Ferrero SpA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

(Mål C-552/09 P)

(2010/C 80/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ferrero SpA (ombud: F. Jacobacci, avvocato, C. Gielen och H.M.H Speyart, advocaten)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla Ferreros talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet eller, alternativt, återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att bära sina egna rättegångskostnader samt att ersätta Ferreros rättegångskostnader både i första instans och i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att den överklagade domen ska upphävas med stöd av följande grunder:

- Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (förstainstansrätten) åsidosatte systematiken i artikel 8 i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ genom att göra en enda bedömning av likheten vilken inbegrep både artikel 8.1 b och 8.5, trots det att det ska göras helt olika bedömningar genom bestämmelserna.
- Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att de äldre varumärkenas anseende inte skulle beaktas när den gjorde bedömningen att rekvisiten i artikel 8.1 b och 8.5 inte var uppfyllda.
- Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning, eller förvrängde de omständigheter som presenterades för den, genom att tillämpa bevisregler som var felaktiga, saknade grund och var orimliga när den bedömde likheten.
- Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning när den underlät att på vederbörligt sätt beakta att det äldre varumärket utgörs av ordmärken medan det omtvistade varumärket är ett figurmärke.
- Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning när den underlät att ta vederbörlig hänsyn till att det var fråga om en varumärkesfamilj.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva: område 17, volym 2, s. 3)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Stuttgart (Tyskland) den 31 december 2009 — Andreas Michael Seeger mot Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Mål C-554/09)

(2010/C 80/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Andreas Michael Seeger

Svarande: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Tolkningsfråga

Kan begreppet material i artikel 13 d andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 ⁽¹⁾ tolkas så, att det även omfattar sådant förpackningsmaterial som tomma dryckesflaskor (tomförpackningar), vilket transporteras av en vin- och dryckeshandlare som driver en butiks rörelse och som levererar till sina kunder en gång i veckan och då samlar in tomförpackningarna för vidare befordran till grossisten?

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 1

Talan väckt den 8 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-6/10)

(2010/C 80/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och L. de Schieter de Lophem)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/46/EG löpte ut den 5 september 2008. Vid den tidpunkt då förevarande talan väcktes hade svaranden emellertid ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet, eller hade i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 224, s. 1.

Talan väckt den 8 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-8/10)

(2010/C 80/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och L. de Schieter de Lophem)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (¹) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/46/EG gick ut den 5 september 2008. Vid den tidpunkt förevarande talan väcktes hade svaranden ännu inte vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet eller i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 224, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 8 januari 2010 — Staatssecretaris van Financiën mot Marishipping and Transport BV

(Mål C-11/10)

(2010/C 80/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Marishipping and Transport BV

Tolkningsfrågor

1. Är befrielsen från tullavgifter för farmaceutiska ämnen enligt bilaga I, del 1 avsnitt II C.i till Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (¹) av den 23 juli 1987 jämförd med den förteckning över farmaceutiska ämnen som återges i del 3 — Taxebilagor, avdelning II, bilaga 3 i denna förordning begränsad till de angivna (kemiska) ämnena i ren form?
2. Vilka begränsningar ska tillämpas om det är så att andra ämnen får tillsättas det angivna farmaceutiska ämnet?

(¹) Förordning om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8 januari 2010 — LECSON Elektromobile GmbH mot Hauptzollamt Dortmund

(Mål C-12/10)

(2010/C 80/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: LECSON Elektromobile GmbH

Motpart: Hauptzollamt Dortmund

Tolkningsfråga

Omfattas de i beslutet närmare beskrivna elmobilerna av nummer 8713 eller nummer 8703 i Kombinerade nomenklaturen i dess lydelse enligt Kommissionens förordning (EG) nr 1810/2004 av den 7 september 2004 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ (EUT L 327, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgien) den 11 januari 2010 — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV mot Belgische Staat

(Mål C-13/10)

(2010/C 80/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

1. Utgör gemenskapsrätten, närmare bestämt principen om frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (tidigare artikel 49 i EG fördraget) hinder för en sådan lagstiftning som den i artiklarna 1 och 1a i kunglig förordning nr 20 av den 20 juli 1970 intagna, enligt vilken den reducerade mervärdesskatten för byggtjänster endast får beviljas om den som tillhandahåller tjänsterna är registrerad som entreprenör i Belgien i enlighet med artiklarna 400 och 401 i 1992 års inkomstskattelag?
2. Utgör gemenskapsrätten, närmare bestämt principen om frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (tidigare artikel 49 i EG fördraget) hinder för en sådan lagstiftning som den i artiklarna 400 och 401 i 1992 års inkomstskattelag och i Koninklijk Besluit av den 26 december 1998 intagna, enligt vilken kravet på registrering som entreprenör i Belgien gäller utan begränsningar och i lika mån för såväl belgiska tillhandahållare av tjänster som tillhandahållare av tjänster med hemvist i ett annat land inom Europeiska unionen?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Berlin (Tyskland) den 12 januari 2010 — Agrargenossenschaft Münchehofe e.G. mot BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Mål C-18/10)

(2010/C 80/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Agrargenossenschaft Münchehofe e.G.

Svarande: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Tolkningsfrågor

Strider 5 § stycke 1 andra och tredje meningen Flächenerwerbsverordnung (FlächenerwerbsVO) (förordning om markförvärv) i dess lydelse intill den 11 juli 2009, som antagits för att genomföra 4 § stycke 3 punkt 1 AusglLeistG (Ausgleichleistungsgesetz) (ersättnings- och utjämningslagen), mot artikel 87 i EG-fördraget?

Talan väckt den 12 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-19/10)

(2010/C 80/27)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Oliver och S. Mortoni)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 111/2005⁽²⁾ av den 22 december 2004 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa artikel 12 i den förstnämnda förordningen, genom att inte underrätta kommissionen i enlighet med artikel 16 i samma förordning och genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa artikel 31 i förordning nr 111/2005, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förordning nr 273/2004 trädde ikraft den 18 augusti 2005, förordning nr 111/2005 trädde ikraft den 15 februari 2005 och ska tillämpas från och med den 18 augusti 2005. Då kommissionen inte har mottagit någon underrättelse om sådana åtgärder som Italien måste vidta enligt artikel 12 i förordning

nr 273/2004 och artikel 31 i förordning nr 111/2005 och inte har mottagit några upplysningar från Republiken Italien som gör det möjligt att fastställa att nödvändiga åtgärder vidtagits, gör kommissionen gällande att Republiken Italien inte har vidtagit sådana åtgärder och därigenom åsidosatt sina skyldigheter enligt förordning nr 273/2004 och förordning nr 111/2005.

⁽¹⁾ EUT L 47, s. 1

⁽²⁾ EUT L 22, 2005, s. 1

Överklagande ingett den 14 januari 2010 av REWE-Zentral AG av den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 november 2009 i mål T-150/08, REWE-Zentral AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-22/10)

(2010/C 80/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: REWE-Zentral AG (ombud: M Kinkeldey och A. Bognár, avocats)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 11 november 2009, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål och i förfarandet vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser den dom i vilken förstainstansrätten ogillade klagandens talan mot det beslut som fattades av femte överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 15 februari 2008 i vilket klagandens ansökan om registrering av ordmärket CLINA avsågs. I förstainstansrättens dom fastställde överklagandenämndens beslut och rätten ansåg att det förelåg en förväxlingsrisk med det tidigare gemenskapsordmärket CLINAIR.

Överklagandet grundar sig på ett åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (nedan kallad förordningen om gemenskapsvarumärken).

Förstainstansrättens bedömning av förväxlingsrisken utgör en felaktig rättstillämpning, eftersom förstainstansrätten inte har gjort någon fullständig helhetsbedömning av samtliga relevanta faktorer. Förstainstansrätten gjorde en oriktig rättslig bedömning när den ansåg att det fanns stora fonetiska och visuella likheter mellan de aktuella kännetecknen, att dessa likheter inte kunde neutraliseras genom de konceptuella olikheterna, vilket utgör ytterligare en felaktig rättstillämpning. Vidare gjorde förstainstansrätten en otillräcklig prövning av det tidigare varumärkets ringa särskiljningsförmåga. Klaganden anser således att förstainstansrätten tillämpade artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken felaktigt, vilket således strider mot gemenskapsrätten.

Klaganden har särskilt gjort gällande att förstainstansrätten inte i tillräcklig mån har tagit hänsyn till att de båda kännetecknen som ska jämföras, CLINAIR och CLINA, har väsentliga fonetiska och visuella olikheter som ur rättslig synvinkel måste beaktas. Klaganden har vidare hävdat att det tidigare varumärket CLINAIR har ett semantiskt innehåll som också måste beaktas ur rättslig synvinkel och som det senare varumärket helt saknar. Enligt klaganden har förstainstansrätten inte alls beaktat att beståndsdelens "CLIN" uppenbarligen har liten särskiljningsförmåga och att den således ur rättslig synvinkel endast i liten utsträckning kan påverka helhetsintrycket av varumärket CLINAIR. Klaganden drar härav slutsatsen att denna beståndsdel, som är identisk hos de aktuella kännetecknen, inte ur rättslig synvinkel räcker för att det ska föreligga en förväxlingsrisk i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, i synnerhet eftersom de konstaterade fonetiska, visuella och konceptuella olikheterna mellan de aktuella kännetecknen inte är oväsentliga.

Överklagande ingett den 21 december 2009 av Mehmet Salih Bayramoglu av den dom som förstainstansrätten meddelade den 24 september 2009 i mål T-110/09, Mehmet Salih Bayramoglu mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mehmet Salih Bayramoglu (ombud: A. Riza, QC)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2004/511/EG⁽¹⁾ på den grunden att beslutet bygger på en rättsstridig underlåtenhet att se till att det turkcypriotiska folket kan delta i valet till Europaparlamentet, vilket strider mot artikel 189 i EG-fördraget, jämförd med artiklarna 5 och 6 i EU-fördraget, och
- förklara att de sex ledamöter i Europaparlamentet som republiken Cypern underrättat efter den 6 juni 2009 och som återvänt enligt det nu gällande valarrangemanget inte representerar det turkcypriotiska folket, såsom krävs i lagen.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att förstainstansrätten gjorde fel när den förklarade att talan hade väckts för sent. Klaganden anför till stöd för sitt argument att den rättspraxis som förstainstansrätten hänvisat till inte behandlar underlåtenhet att se till att hela befolkningen kan utnyttja sin grundläggande rätt att delta i allmänna val och inte heller ett beslut som bygger på en rättsstridig underlåtenhet att agera och se till att val kan hållas, snarare än möjligheten att skjuta upp rätten att hålla sådana val.

Klaganden gör vidare gällande att det inte stämmer att han inte åberopade ursäktligt misstag eller force majeure när han väckte sin talan.

⁽¹⁾ 2004/511/EG: Rådets beslut av den 10 juni 2004 om det cypriotiska folkets representation i Europaparlamentet i händelse av en lösning av Cypernproblemet EUT L 211, s. 22

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel (Luxemburg) den 18 januari 2010 — Heiko Koelzsch mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-29/10)

(2010/C 80/30)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Heiko Koelzsch

Motpart: Storhertigdömet Luxemburg

Tolkningsfråga

Ska för det fall den anställde utför sitt arbete i flera länder, men regelmässigt återvänder till ett av dessa länder, lagvalsregeln i artikel 6.2 a i Romkonventionen av den 19 juni 1980 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser⁽¹⁾, i vilken anges att ett anställningsavtal ska omfattas av lagen i det land där den anställde vid fullgörande av avtalet vanligtvis utför sitt arbete, tolkas så, att det land dit den anställde regelmässigt återvänder ska betraktas som det land där han vanligtvis utför sitt arbete?

⁽¹⁾ 1980 års Romkonvention om tillämplig lag för avtalsförpliktelser, öppnad för undertecknande i Rom den 19 juni 1980 (EGT L 266, s. 1)

Talan väckt den 21 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-35/10)

(2010/C 80/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Margheli och J. Sénéchal)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den tidsfrist inom vilken direktivet skulle ha införlivats löpte ut den 30 april 2008. Vid tidpunkten för talans väckande hade svaranden inte ännu antagit alla bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet eller hade i vart fall inte underrettat kommissionen om sådana bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 15.

Talan väckt den 22 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-36/10)

(2010/C 80/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Sipos och J.-B. Laignelot)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår,⁽¹⁾ i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003,⁽²⁾ genom att inte vidta alla åtgärder för att på ett korrekt sätt införliva artikel 12.1 andra stycket i direktivet.

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen gör genom sin talan gällande att svaranden inte korrekt har genomfört bestämmelserna i artikel 12.1 andra stycket i direktiv 96/82/EG i huvudstadsregionen Bryssel. För att förebygga allvarliga olyckshändelser och begränsa följderna av sådana olyckshändelser är medlemsstaterna enligt denna bestämmelse skyldiga att vid regleringen av markanvändning beakta nödvändigheten av att på lång sikt upprätthålla lämpliga avstånd mellan å ena sidan de verksamheter som avses i direktivet och å andra sidan områden såsom bostadsområden, byggnader och platser som besöks av allmänheten och rekreationsområden, som avses i artikel 12 i samma direktiv. Det framgår av en analys av bestämmelserna som myndigheterna i Bryssel har lämnat att dessa bestämmelser endast avser

förfarandet vid utfärdande av bygglov och tillstånd för avstyckning som med nödvändighet ska ske efter att regleringen av markanvändningen har införts. De regionala åtgärderna är således ofullständiga eftersom de inte avser hela förfarandet för att fastställa och genomföra denna reglering.

(¹) EGT L 10, 1997, s. 13.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003 om ändring av rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olycksfall där farliga ämnen ingår (EUT L 345, s. 97).

Talan väckt den 22 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-38/10)

(2010/C 80/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och G. Braga da Cruz)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 31 i EES-avtalet genom att anta och bibehålla bestämmelserna i artiklarna 76 A, 76 B och 76 C i den portugisiska lagen om inkomstskatt för juridiska personer, i vilka det föreskrivs, för det fall ett portugisiskt företag flyttar sitt säte eller platsen för den verkliga ledningen till en annan medlemsstat eller för det fall ett fast driftsställe upphör med sin verksamhet i Portugal eller flyttar sina tillgångar från Portugal till en annan medlemsstat,

— att realiserade kapitalvinster på de aktuella tillgångarna ska ingå i beskattningsunderlaget för det beskattningsår då nämnda händelse äger rum, medan realiserade ka-

pitalvinster som är en följd av rent inhemska transaktioner inte ska ingå i beskattningsunderlaget,

— att delägarna i ett bolag som flyttar sitt säte eller platsen för bolagets verkliga ledning från Portugal till en annan stat ska beskattas på grundval av skillnaden mellan värdet av nettotillgångarna (per den dag då överföringen ägde rum, och beräknat utifrån marknadspriser) och det pris som ska erläggas vid detta förvärv för de aktuella bolagsandelarna, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att de ovannämnda artiklarna i den ovannämnda lagen kan utgöra ett hinder för den i artikel 49 FEUF stadgade etableringsfriheten.

Enligt den portugisiska lagstiftningen ovan beskattas realiserade kapitalvinster enbart när ett bolag flyttar sitt säte eller platsen för bolagets verkliga ledning från Portugal till en annan stat eller när det flyttar enskilda tillgångar till ett fast driftsställe i en annan medlemsstat, medan en liknande flytt av ett bolags säte i Portugal eller överföring av tillgångar från sätet till en filial i samma medlemsstat inte medför några som helst omedelbara skattekonsekvenser.

Kommissionen ifrågasätter inte medlemsstaternas beskattningsrätt i fråga om ackumulerade kapitalvinster hos en person som i egenskap av i landet bosatt skattesubjekt har varit obegränsat skattskyldig för sin inkomst. Kommissionen anser emellertid att den portugisiska lagstiftningen bör tillämpa samma regel och att de faktorer som utlöser skatterättsliga skyldigheter bör vara desamma — i synnerhet avyttringen av en tillgång eller någon annan faktor som medför en ändring av tillgången — oavsett huruvida sätet, den faktiska ledningen eller förmögenhetstillgångar flyttas utanför Portugal eller stannar kvar i landet.

Kommissionen anser att bolag bör ha rätt att flytta sitt säte respektive överföra sina tillgångar till en annan medlemsstat utan att behöva genomgå överdrivet komplicerade och betungande förfaranden. Det är enligt kommissionen inte berättigat att omedelbart ta ut skatt på realiserade kapitalvinster när ett portugisiskt bolag flyttar sitt säte eller sin faktiska ledning till en annan medlemsstat, upphör med verksamheten i ett fast driftsställe i Portugal eller överför sina tillgångar från Portugal till en annan medlemsstat, när det inte sker någon sådan beskattning i jämförbara nationella situationer.

Medlemsstaterna har visserligen rätt att säkerställa ett särskilt skydd för vissa rättssubjekts rättigheter, i synnerhet borgenärernas, minoritetsaktieägarnas och skattemyndigheternas rättigheter, men de är härvid skyldiga att iakttä proportionalitysprincipen, såsom denna tolkats av domstolen.

Republiken Portugal skulle i detta sammanhang till exempel kunna fastställa värdet av de orealiserade kapitalvinster beträffande vilka staten önskar behålla sin beskattningsbehörighet, under förutsättning att detta inte innebär ett omedelbart uttag av skatten eller att uppskovet med betalning av denna görs beroende av att olika villkor är uppfyllda.

Syftet att upprätthålla en effektiv skattkontroll och bekämpa skatteundandragande är ett legitimt syfte. Det skulle emellertid kunna uppnås genom metoder som är mindre inskränkande och som innebär användning av de mekanismer som föreskrivs i rådets direktiv 77/799/EEG⁽¹⁾ av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier eller i rådets direktiv 2008/55/EG⁽²⁾ av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder.

Kommissionen anser att den portugisiska lagstiftningen går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, dvs. att upprätthålla en effektiv tillämpning av skattelagsstiftningen. Kommissionen anser följaktligen att den portugisiska lagstiftningen borde innehålla en och samma regel, för både det fallet att sätet, den verkliga ledningen eller förmögenhetstillgångar flyttas utanför Portugal och det fallet att de stannar kvar i Portugal, nämligen att beskattning ska ske först efter att tillgångarnas värdeökning har realiserats.

⁽¹⁾ EGT L 336, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 150, s. 28.

Talan väckt den 25 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-41/10)

(2010/C 80/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Rozet och N. Yerell)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt bland annat artiklarna 6, 8, 15, 16 och 17 i första direktivet 73/239/EEG⁽¹⁾ samt artiklarna 20, 21 och 22 i tredje direktivet 92/49/EEG⁽²⁾, genom att införliva direktiven 73/238/EEG och 92/49/EEG på felaktigt och ofullständigt sätt, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan hävdar kommissionen att verksamheten för belgiska ömsesidiga försäkringsbolag (mutualités) på området för kompletterande sjukförsäkring som inte ingår i det lagfästa socialförsäkringssystemet, inte är förenlig med det första och det tredje direktivet avseende annan försäkring än livförsäkring. Eftersom de ömsesidiga försäkringsbolagen direkt konkurrerar med försäkringsbolagen på marknaden för kompletterande sjukförsäkring, borde de omfattas av samma rättsliga bestämmelser som försäkringsbolagen. Sökanden tillbakavisar i detta hänseende svarandens påstående att de tjänster avseende kompletterande sjukförsäkring som de ömsesidiga försäkringsbolagen tillhandahåller omfattas av det undantag som föreskrivs i artikel 2.1 d i det första direktivet, och anför att det skydd som ges genom den kompletterande försäkringen inte kan likställas med "försäkringar som ingår som en del av ett lagfäst socialförsäkringssystem".

Kommissionen påpekar i första hand att det i artikel 6 i det första direktivet föreskrivs att ett företag ska lämna in en ansökan om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där företaget har etablerat sitt huvudkontor för att det ska ha rätt att starta och driva direkt försäkringsrörelse. De belgiska ömsesidiga försäkringsbolagen kan emellertid inte få en sådan auktorisation i enlighet med bestämmelsen för deras verksamhet på området för kompletterande sjukförsäkring.

Sökanden kritiserar för det andra svaranden för att ha åsidosatt artikel 8.1 a i det första direktivet, eftersom de ömsesidiga försäkringsbolagen inte utgör en av de legala juridiska formerna för försäkringsbolag i Belgien. De ömsesidiga försäkringsbolagen kan dessutom utöva verksamhet inom flera områden som inte har något direkt samband med deras försäkringsverksamhet, trots det att det i artikel 8.1 b föreskrivs att företaget ska begränsa sin näringsverksamhet till försäkringsområdet och sådan verksamhet som är direkt anknuten till detta område med utslutande av all annan affärsverksamhet. Den belgiska lagstiftningen orsakar också problem med avseende på artikel 8.1 c, eftersom det däri föreskrivs att företaget ska förete en verksamhetsplan enligt artikel 9 i direktivet. De ömsesidiga försäkringsbolagen har emellertid inte företett någon plan av detta slag för deras verksamhet på området för kompletterande sjukförsäkring. De belgiska ömsesidiga försäkringsbolagen är slutligen inte skyldiga att inneha en minsta garantifond i strid med det krav som uppställs i artikel 8.1 d i det första direktivet.

Kommissionen gör för det tredje gällande att enligt artikel 13 och de följande artiklarna i det första direktivet (bland annat artiklarna 16, 16a och 17), samt artiklarna 15 och 20–22 i det tredje direktivet, ska de ömsesidiga försäkringsbolagen avsätta tillräckliga tekniska reserver för deras verksamhet på området för kompletterande sjukförsäkring, samt en tillräcklig solvensmarginal för hela deras verksamhet. I Belgien infördes det emellertid en solvensmarginal för de kompletterande försäkringar som tillhandahålls av ömsesidiga försäkringsbolag först år 2002, och beräkningsmetoden för denna marginal skiljer sig från den marginal som föreskrivs i det första direktivet.

- (¹) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 1, s. 146)
- (²) Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Højesteret (Danmark) den 28 januari 2010 — Viking Gas A/S mot BP Gas A/S

(Mål C-46/10)

(2010/C 80/35)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Højesteret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Viking Gas A/S

Svarande: BP Gas A/S

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5 jämförd med artikel 7 i rådets första direktiv 89/104/EEG (¹) av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar tolkas så, att

företag B under följande omständigheter gör sig skyldigt till varumärkesintrång genom att återfylla och saluföra gas på gasflaskor som kommer från företag A:

1. A saluför gas i så kallade kompositflaskor med särskild utformning som i sig, det vill säga som utstyrselmärke, har registrerats som ett danskt varumärke och som gemenskapsvarumärke. A är inte innehavare av dessa utstyrselmärken, men har ensamlicens för att använda dem i Danmark och har rätt att göra gällande varumärkesintrång i Danmark.
2. Den första gången en konsument skaffar sig en kompositflaska med gas hos en av A:s återförsäljare, betalar konsumenten även för flaskan, som därmed blir dennes egendom.
3. A återfyller kompositflaskorna, vilket sker genom att konsumenten hos en av A:s återförsäljare, mot betalning för gasen, kan byta en tom gasflaska mot en motsvarande flaskasom A har fyllt.
4. B driver näringsverksamhet med återfyllning av gas på flaskor, bland annat kompositflaskor som omfattas av det utstyrselmärke som avses under 1. Konsumenten kan hos en återförsäljare som samarbetar med B, mot betalning för gasen, byta en tom kompositflaska mot en motsvarande flaskasom B har fyllt.
5. I samband med att B återfyller gas på de ovannämnda kompositflaskorna förser B dessa med klistermärken som utvisar att B har utfört återfyllningen.

2. Har det någon betydelse för svaret på fråga 1 om konsumenterna i allmänhet får uppfattningen att det föreligger ett samband mellan B och A?

3. Om fråga 1 besvaras nekande, kan detta påverkas av om kompositflaskorna — förutom att de omfattas av skydd som utstyrselmärken — dessutom har försetts (präglats) med A:s registrerade figur- eller ordmärke som fortfarande syns trots B:s klistermärken?

4. Om fråga 1 eller 3 besvaras jakande, kan detta påverkas av att A under många år har godtagit och fortfarande godtar att andra företag återfyller flaskor av andra typer, som inte omfattas av det ovannämnda utstyrselmärket men som har försetts med A:s ordmärke eller med A:s figurmärke?

5. Om fråga 1 eller 3 besvaras jakande, kan detta påverkas av att konsumenten själv vänder sig direkt till B och hos denne

a) mot betalning för gasen kan byta en tom kompositflaska mot en motsvarande flaska som B har fyllt, eller

b) mot betalning får en medhavd kompositflaska fylld med gas?

(¹) EGT L 40, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Överklagande ingett den 28 januari 2010 (e-brev den 27 januari 2010) av Republiken Österrike av den dom som förstainstansrätten meddelade den 18 november 2009 i mål T-375/04, Scheucher-Fleisch GmbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Republiken Österrike (ombud: M. Núñez-Müller och J. Dammann, Rechtsanwältin samt E. Riedl)

Övriga parter i målet: Scheucher — Fleisch GmbH, Taurnfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Republiken Österrike yrkar att domstolen ska

1. helt upphäva den dom som förstainstansrätten meddelade den 18 november 2009 i mål T-375/04 (Scheucher m.fl. mot kommissionen),

2. döma slutligt i målet och fastställa att motparternas talan inte kan tas upp till sakprövning eller i vart fall ogilla motparternas talan, och

3. förplikta klagandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna i domstolen och i första instans i mål T-375/04.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen strider mot artikel 263.4 FEUF. Förstainstansrätten har missbedömt det faktum att klagandena i första instans, genom kommissionens överklagade beslut varken var individuellt eller direkt berörda. Det överklagade beslutet medför nämligen ingen väsentlig påverkan på deras ställning på marknaden. Dessutom medför klagandens allmänna, sektorsvisa ekonomiska stöd, som har godkänts av kommissionen, inte att konkurrensen påverkas, eftersom beviljande av stöd alltid kommer att vara avhängigt enskilda beslut av de ansvariga institutionerna. Klagandena i första instans har vidare inget berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom kommissionens beslut inte påverkar deras intressen.

Klaganden anser vidare att den överklagade domen strider mot artikel 108.2 FEUF. Förstainstansrätten har rättsstridigt utgått ifrån att kommissionen under det preliminära granskningsförfarandet hade haft väsentliga svårigheter vid bedömningen av de omtvistade åtgärderna och att kommissionen därför var förpliktad att inleda ett formellt granskningsförfarande.

Vidare menar klaganden att den överklagade domen strider mot bevisbördereglerna. Förstainstansrätten förpliktade kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande trots att klagandena i den instansen inte anförde några bevis för den påstådda påverkan.

Enligt klagandens uppfattning strider den överklagade domen även mot artikel 81 i förstainstansrättens rättegångsregler då domen i sig är motstridig.

Slutligen menar klaganden att den överklagade domen strider mot artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler, eftersom förstainstansrätten har försummat att genom processledning kontrollera väsentliga omständigheter för avgörandet.

Talan väckt den 29 januari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-49/10)

(2010/C 80/37)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och B. Rous Svetec)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008, om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behöriga myndigheterna med hjälp av tillstånd i överensstämmelse med artiklarna 6 och 8 eller på lämpligt sätt genom en förnyad bedömning av villkoren och, i förekommande fall, genom en uppdatering av villkoren, övervakar att befintliga anläggningar drivs i överensstämmelse med kraven i artiklarna 3, 7, 9, 10, 13 och artikel 14 a och b samt artikel 15.2 senast den 30 oktober 2007, utan att det påverkar tillämpningen av andra särskilda gemenskapsbestämmelser, och
- förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

På grundval av Republiken Sloveniens svar på det motiverade yttrandet konstaterar kommissionen att ett stort antal befintliga anläggningar i Slovenien fortfarande drivs utan giltiga tillstånd, vilket innebär att Republiken Slovenien har åsidosatt artikel 5.1 i direktiv 2008/1/EG.

Överklagande ingett den 9 februari 2010 av Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 30 november 2009 i mål T-2/09, Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Internationale Fruchthandlungsgesellschaft Weichert & Co. KG (ombud: A. Rinne, Rechtsanwalt, S. Kon, Solicitor, C. Humpe, Solicitor, C. Vajda QC)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som förstainstansrätten meddelade den 30 november 2009 i mål T-2/09, och
- förklara att klagandens talan om ogiltigförklaring i mål T-2/09 kan upptas till sakprövning och återförvisa målet till tribunalen för prövning av talan om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 15 oktober 2008 (ärende COMP/39.188 — Bananer) — i den mån beslutet rör klaganden, eller
- alternativt, återförvisa målet till tribunalen för prövning av huruvida klagandens talan om ogiltigförklaring i mål T-2/09 kan upptas till sakprövning.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning när den förklarade att talan inte kunde upptas till sakprövning på grund av att det enbart går att göra undantag från gemenskapsbestämmelserna om förfarandefrister vid oförutsedda händelser och force majeure. Enligt klaganden är ett sådant synsätt alltför strikt och beaktar inte, eller beaktar inte i tillräcklig mån, betydelsen av rätten till domstolsprövning i straffrättsliga förfaranden, legalitetsprincipen i straffrättsliga förfaranden, proportionalitetsprincipen och den absoluta nödvändigheten av att undvika ett oskäligt resultat.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 februari 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen(Mål T-340/07) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Programmet "eContent" — Avtal avseende ett projekt i syfte att säkerställa att programmet blir så effektivt som möjligt och att så många som möjligt av målgrupperna deltar — Avtalsbrott — Hävning av avtalet)

(2010/C 80/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve, biträdd av advokaterna D. Philippe och M. Gouden)

Saken

Talan med stöd av artiklarna 235 EG, 238 EG och 288 EG med yrkande om att kommissionen ska förpliktas att utge ersättning till sökanden för den skada som sökanden har orsakats genom att kommissionen inte har uppfyllt sina förpliktelser enligt avtal EDC-53007 EEBO/27873 avseende projektet "e-Content Exposure and Business Opportunities".

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

Förstainstansrättens dom av den 10 februari 2010 — O2 (Germany) mot harmoniseringsbyrån(Mål T-344/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Homezone — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 80/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Fottner och M. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schäffner)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 5 juli 2007 (ärende R 1583/2006-4) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet Homezone som gemenskapsvarumärke.

Domslut

1. Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 5 juli 2007 (ärende R 1583/2006-4) ogiltigförklaras.
2. Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

Tribunalens dom av den 3 februari 2010 — Enercon mot harmoniseringsbyrån (ENERCON)(Mål T-472/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ENERCON — Det äldre gemenskapsordmärket TRANSFORMERS ENERGON — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 80/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Böhm och V. Henke)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Förenade staterna)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) fattade den 25 oktober 2007 (ärende R 959/2006-4) gällande ett invändningsförfarande mellan Hasbro, Inc. och Enercon GmbH.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Enercon GmbH förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 79, 29.3.2008.

Tribunalens dom av den 11 februari 2010 — Deutsche BKK mot harmoniseringsbyrån(Mål T-289/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ordmärket Deutsche BKK — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär, särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b och c samt 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009) — Artiklarna 73 och 74.1 första meningen i förordning nr 40/94 (nu artiklarna 75 och 76.1 första meningen i förordning nr 207/2009))

(2010/C 80/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche BKK (Wolfsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H.P. Schrammek, C. Drzymalla och S. Risthaus)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnds beslut av den 29 maj 2008 (ärende R 318/2008-4) om en ansökan om registrering av ordvarumärket Deutsche BKK.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Deutsche Betriebskrankenkasse (Deutsche BKK) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 247, 27.9.2008.

Tribunalens dom av den 9 februari 2010 — PromoCell bioscience alive mot harmoniseringsbyrån (Supplement Pack)

(Mål T-113/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ordmärket SupplementPack — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009))

(2010/C 80/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Tyskland) (ombud: advokaten K. Mende)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schäffner)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnds beslut av den 15 januari 2009 (ärende R 996/2008-4) om en ansökan om registrering av ordmärket SupplementPack.

Domslut

1. Talan ogillas.

2. PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 129, 6.6.2009.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 4 februari 2010 — Portugal mot Transnautica och kommissionen

(Mål T-385/05 R)

(Interimistiskt förfarande — Tullunion — Tredjemanstalan — Förstainstansrättens dom — Begäran om uppskov med verkställigheten — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)

(2010/C 80/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: I. Inez Fernandes, A.C. Santos, J. Gomes och P. Rocha)

Övriga detagare i rättegången: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) (ombud: advokaterna C. Fernández Vicién och D. Ortigão Ramos) och Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och L. Bouyon)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten, inom ramen för en tredjemanstalan, av den dom som meddelades av förstainstansrätten den 23 september 2009 i mål T-385/00, Transnautica mot kommissionen (REG 2009, s. I-0000)

Avgörande

1. Begäran om interimistiska åtgärder avslås.
2. Beslut om rättegångskostnaderna kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 februari 2010 — De Post mot kommissionen

(Mål T-514/09 R)

(Interimistiskt förfarande — Offentlig upphandling — Gemenskapsrättsligt anbuds förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2010/C 80/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: De Post NV van publiek recht (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna R. Martens och B. Schutyser)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och N. Bambara, biträdda av advokaten P. Wytinck)

Saken

Sökanden yrkar på interimistiska åtgärder i form av, i första hand, uppskov med verkställigheten av det beslut i vilket Europeiska unionens publikationsbyrå (Publikationsbyrån) tilldelade det kontrakt som avses i anbudsinfördran nr 10234 "Daglig transport och distribution av den officiella tidningen, böcker och andra periodiska skrifter och publikationer" till Entreprises des postes et télécommunications Luxembourg. I andra hand yrkar sökanden att Publikationsbyrån åläggs att inte teckna det kontrakt som omnämns i anbudsinfördran. Sökanden yrkar i tredje hand, för det fall Publikationsbyrån redan har tecknat detta kontrakt, att tribunalen förordnar om uppskov med verkställigheten av kontraktet till dess prövning i sak skett.

Avgörande

1. *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
2. *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan väckt den 22 december 2009 — Cañas mot kommissionen

(Mål T-508/09)

(2010/C 80/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentina) (ombud: advokaten F. Laboulfie)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen fattade den 12 oktober 2009 i ärende COMP/39471, Guillermo Cañas mot AMA, ATP och CAS

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är professionell argentinsk tennisspelare, yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 oktober 2009. Genom detta beslut avslög kommissionen sökandens klagomål mot Internationella antidopningsbyrån (Wada), ATP Tour Inc. (ATP) och Internationella skiljenämnden för frågor om idrott rörande påstådda överträdelser av artikel 81 och/eller artikel 82 i EG-fördraget i samband med överenskommelser eller samordnade förfaranden och att dessa instanser inom id-

rotten hade missbrukat sin dominerande ställning. Avslaget motiverades med att det saknades tillräckligt gemenskapsintresse.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att de internationella antidopningsreglerna som upprättas, tillämpas och kontrolleras av Wada, ATP och Internationella skiljenämnden för frågor om idrott är diskriminerande eftersom de möjliggör att två idrottare, som har testats positiva på grund av försummelse och gjort sig skyldig till samma fel, bestraffas på olika sätt allt efter klassificeringen av den substans som återfinns i deras kroppsvätskor. Sökanden gör närmare bestämt gällande att i kraft av dessa antidopningsregler bestraffas dopning på grund av försummelse genom en substans kategoriserad som förbjuden, med en minimiavstängning på ett år, medan minimisanktionen för dopning på grund av försummelse genom en substans kategoriserad som specifik (idag specificerad), är en varning.

Enligt sökanden är de aktuella antidopningsreglerna inte rimliga eftersom det genom reglernas sanktionssystem inte är möjligt att ta hänsyn till den effekt, i förevarande fall skadlig, som en substans som intas av olyckshändelse ger upphov till. Såväl antidopningsreglerna som tillämpningen av dessa är oproportionerliga i jämförelse med det påstådda felets allvarlighetsgrad (relativt sett).

Wada, ATP och Internationella skiljenämnden för frågor om idrott, tre företag i gemenskapens mening, har enligt sökanden ingått överenskommelser och genomfört samordnade förfaranden som olagligen hindrar konkurrensen mellan professionella tennisspelare och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. De aktuella antidopningsreglerna är tillämpliga på alla idrottare i alla idrottsgrenar, i vart fall de olympiska grenarna, och inte endast på sökanden. Därför utgör ett förbud mot dessa regler ett viktigt gemenskapsintresse.

Wada, ATP och Internationella skiljenämnden för frågor om idrott har dessutom, enligt sökanden, oberoende av varandra och/eller gemensamt missbrukat sin dominerande ställning på grund av faktisk och potentiell diskriminering mellan professionella, konkurrerande idrottsmän och därför att ATP, genom antidopningsreglerna, under minst ett år kan vägra att ingå avtal med en tennisspelare som testas positivt för en förbjuden substans på grund av försummelse.

Talan väckt den 18 december 2009 — Republiken Portugal mot Europeiska kommissionen

(Mål T-509/09)

(2010/C 80/47)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (Lissabon, Portugal) (ombud: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimoso och A. Miranda Boavida)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

1. ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 14 oktober 2009, vilket den portugisiska regeringen delgavs genom skrivelse nr 11656, att neka tillstånd till samfinansiering av belopp som tidigare beviljats för förvärv av två havsgående patrullbåtar för fiskeövervakning, med ett belopp på 11 025 000 EUR,
2. förplikta motparten att bifalla de ansökningar om ersättning som den portugisiska regeringen framställt i enlighet med Europeiska kommissionens beslut 2002/978/EG av den 10 december 2002,
3. förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- a) Kommissionen har missbedömt rättsfakta, då portugisiska staten till punkt och pricka har följt alla bestämmelser som rör offentlig upphandling.
- b) Kommissionen har gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- c) Kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet. Det angripna beslutet innehåller inte någon som helst motivering till stöd för det antagna beslutet. Då beslutet innebär ett bestridande av, och allvarligt påverkar, rättsliga åtaganden som en medlemsstat gjort i vederbörlig ordning och därigenom orsakar medlemsstaten allvarlig skada, borde beslutet, än mer än andra beslut, innehålla en hållbar och övertygande motivering, vilket emellertid inte är fallet

Talan väckt den 21 december 2009 — Niki Luftfahrt mot kommissionen

(Mål T-511/09)

(2010/C 80/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Niki Luftfahrt GmbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten H. Asenbauer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens angripna beslut av den 28 augusti 2009 med rubriken "Statligt stöd C 6/09 (ex. N 663/08) — Österrike Austrian Airlines — Omstruktureringsplan", enligt artikel 264.1 i FEUF (tidigare artikel 231.1 EG), och
- förplikta kommissionen att i enlighet med artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot kommissionens beslut K (2009) 6686 slutlig av den 28 augusti 2009 om statligt stöd inom ramen för försäljningen av den österrikiska statens andel i företagsgruppen Austrian Airlines till bolaget Deutsche Lufthansa AG (C 6/09 (ex N 663/08)). I detta beslut har kommissionen gjort gällande att det omstruktureringsstöd som Republiken Österrike beviljat till förmån för Australian Airlines, med förbehåll för vissa villkor, är förenligt med den gemensamma marknaden, såvitt den omstruktureringsplan som meddelats kommissionen genomförs fullt ut.

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökanden, som driver ett privatfinansierat flygbolag och som lämnat in ett klagomål till kommissionen avseende det ifrågasatta omstruktureringsstödet, inledningsvis gjort gällande att kommissionen åsidosatt artiklarna 87.1 och 87.3 c EG, och 88.2 EG samt Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2). I detta avseende har sökanden bland annat gjort gällande att kommissionen inte beaktat den omständigheten

— Att mottagare av det ifrågasatta stödet inte är Austrian Airlines utan Lufthansa, som inte är ett företag i svårigheter och således inte behövt.

— Att varken Austrian Airlines eller Lufthansa har lämnat ett lämpligt eget bidrag till omstruktureringen av Austrian Airlines.

— Att de meddelade omstruktureringsåtgärderna inte är förenliga med de ovannämnda riktlinjerna.

— Att de kompensationsåtgärder som Republiken Österrike föreslagit inte är tillräckliga för att minimera stödets negativa effekter på handelsvillkoren.

Sökanden har vidare gjort gällande att det ifrågasatta stödet är oskiljaktigt knutet till omständigheter som inte är förenliga med de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om etableringsfrihet, det vill säga artikel 43 EG.

Sökanden har dessutom gjort gällande att kommissionen åsidosatt artikel 253 EG, eftersom den inte tillräckligt ha motiverat det angripna beslutet när den

— inte tagit upp och bedömt situationen på de berörda marknaderna, bland annat det stödmottagande bolagets och dess konkurrensters ställning på de ifrågavarande marknaderna, och

— inte beaktat den omständigheten att Austrian Airlines redan mottagit ett flertal stöd som inte varit förenliga med gemenskapsrätten.

Sökanden har slutligen gjort gällande att kommissionen missbrukat sin behörighet.

Talan väckt den 21 december 2009 — Rusal Armenal mot rådet

(Mål T-512/09)

(2010/C 80/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Rusal Armenal ZAO (ombud: advokaten B. Evtimov)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina, i den del den berör sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att rådets förordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 262, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den del den berör sökanden.

Sökanden åberopar till stöd för sin talan fem grunder för ogiltigförklaring, varav en rör en accessorisk ogiltighetstalan.

Sökandens anför för det första att kommissionen och rådet åsidosatt artikel 2.1–2.6 i grundförordningen⁽¹⁾ och artikel 2.1 och 2.2 i avtal om tillämpning av artikel VI i GATT 1994 (nedan kallat antidumpningsavtalet) genom att fastställa normalvärdet för sökanden utifrån uppgifter från ett jämförbart tredje land och därigenom har kommit fram till i grunden felaktiga resultat avseende dumpning och kumulering, skada och orsakssamband för importörer från Armenien. Enligt sökanden borde rådet och kommissionen ha fastställt normalvärdet för denne utifrån sökandens egna uppgifter avseende Armenien, och inte i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen.

Sökanden hävdar vidare att domstolen i sin prövning av den första grunden även ska förklara, i enlighet med artikel 277 FEUF (före detta artikel 241 EG), att artikel 2.7 i grundförordningen inte kan tillämpas på sökanden i den del denna artikel utgjorde den rättsliga grunden för metoden att i den omtvistade förordningen använda ett jämförbart land för att fastställa sökandens normalvärde. Sökanden väcker denna accessoriska ogiltighetstalan eftersom sökanden anser sig ha rätt att få en rättslig prövning av hur artikel 2.7 har tillämpats i dess fall och hävdar att Rusal Armenal berörts av fastställande av normalvärden i den omtvistade förordningen som har sin rättsliga grund i artikel 2.7 i grundförordningen. Den senare bör enligt sökanden förklaras vara ej tillämplig på grund av att dess tillämpning i sökandens fall strider mot artikel 2.1 och 2.2 i antidumpningsavtalet, vilket EU avsåg att införa som multilaterala skyldigheter i EU-rätten, och vilket ingår i de fördrag som utgör grunden för EU och som enligt fast rättspraxis från EU-domstolen är bindande för rådet och kommissionen.

Sökanden hävdar för det andra att även om det antas att institutionerna inte åsidosatt artikel 2.1–2.6 i grundförordningen och antidumpningsavtalet så åsidosatte de artikel 2.7 c i grundförordningen, nekade felaktigt sökanden marknadsekonomisk status och gjorde ett antal uppenbart oriktiga bedömningar av omständigheterna i samband med tillämpningen av artikel 2.7 c.

Sökanden hävdar för det tredje att institutionerna åsidosatt artikel 3.4 i grundförordningen och gjorde en uppenbart oriktig bedömning när de underlät att ta bort Armenien från den påstådda dumpade importen, och i detta sammanhang underlät att beakta den väsentliga förändring av Armeniens produktionskapacitet som skedde under perioden 2004–2006 och de kvalitetsproblem armeniska produkter hade under återupptagandet och återanpassningen av tillverkningsprocesser år 2007, vilket var under den undersökta perioden.

Sökanden hävdar för det fjärde att kommissionen genom sin handläggning och sin motivering av avslaget av sökandens prisåtagande, samtidigt som kommissionen accepterade ett prisåtagande från ett brasilianskt exportföretag i liknande omständigheter, har brutit mot den grundläggande rättsprincipen om likabehandling och icke-diskriminering, samt gjort uppenbart felaktiga bedömningar.

Sökanden hävdar för det femte att kommissionen har åsidosatt den grundläggande unionsrättsliga principen om god förvaltningssed, och därigenom brutit mot en väsentlig formföreskrift, genom att offentligt och direkt hänvisa till sökanden och den pågående anti-dumpningsutredningen ifråga. Kommissionen påstås därigenom ha skapat en förutfattad mening hos de institutioner som var ansvariga för anti-dumpningsutredningen att sökanden borde åläggas antidumpningstullar.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L56, 1996, s. 1)

Talan väckt den 23 december 2009 — Ecoceane mot EMSA

(Mål T-518/09)

(2010/C 80/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ecoceane (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten S. Spalter)

Svarande: Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att Ecoceanes talan kan tas upp till sakprövning,

— ogiltigförklara det angripna beslutet av den 28 oktober 2009 genom vilket EMSA förkastade Ecoceanes anbud,

— ogiltigförklara EMSA:s beslut om tilldelning av kontraktet (2009/S 42-060271) och dess undertecknande,

— förplikta EMSA att betala 224 744 euro till sökanden Ecoceane i skadestånd,

— förplikta EMSA att betala 25 000 euro till sökanden Ecoceane för kostnader som inte är ersättningsgilla,

— förplikta EMSA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ecoceane yrkar i detta mål ogiltigförklaring av beslutet av den 28 oktober 2009 genom vilket EMSA förkastade Ecoceanes anbud enligt ett anbudsförfarande för ingående av ett offentligt tjänstekontrakt avseende hjälpinsatser med saneringsfartyg vid oljeföroreningar samt EMSA:s beslut om tilldelning av kontraktet och dess undertecknande. Sökanden yrkar även ersättning för den skada som vållats genom det angripna beslutet.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin ansökan.

Ecoceane gör för det första gällande att EMSA — genom att inte lämna de uppgifter som begärts av sökanden, det vill säga protokoll över undersökningen av anbudet, vilket innehåller information om förfarandets genomförande, skälen till varför sökandens anbud förkastats, bedömningen av anbudet med åsättande av procentsatser enligt förfrågningsunderlaget, samt de relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknar det anbud som avgetts av den som tilldelats kontraktet — har åsidosatt artikel 100.2 i budgetförordning nr 1605/2002/EG (¹) och artikel 149.3 i förordning nr 2342/2002/EG. (²) Beslutet att förkasta sökandens anbud saknar härvid en sådan motivering som krävs enligt dessa bestämmelser.

Sökanden hävdar för det andra att de ytterligare kriterier som EMSA gjort gällande i sitt förfrågningsunderlag, inför prövningen och bedömningen av anbudet, inte är objektiva och motiverade med hänsyn till kontraktets syfte. De ytterligare kriterier som valts motsvarar en metod som slagits fast på förhand och kan följaktligen inte säkerställa att sökande som står för en nyskapande metod ges lika rätt till tillträde, och de utgör ett åsidosättande av de gemenskapsrättsliga principerna om likhet, icke-diskriminering och insyn som avses i artikel 89.1 i budgetförordning nr 1605/2002/EG.

Sökanden gör för det tredje gällande att svaranden har åsidosatt principerna om likhet, icke-diskriminering och insyn vid behandlingen av sökandena, genom att inte inspektera det saneringsfartyg som presenterats av Ecoceane, tvärtemot vad som beviljats de andra sökandena. Svaranden har dessutom åsidosatt dessa principer genom att inte låta Ecoceane höras av en kommitté med ansvar för utvärderingen av anbudet, vilken är sammansatt av minst tre medlemmar som närvarar under hela mötet, i enlighet med artikel 146 i förordning nr 2342/2002/EG.

Sökanden hävdar slutligen att EMSA har gjort sig skyldig till uppenbart oriktiga bedömningar.

- (¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1).
- (²) Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 1261/2005 av den 20 juli 2005 (EUT L 201, s. 3).

Talan väckt den 24 december 2009 — TF1 m.fl. mot kommissionen

(Mål T-520/09)

(2010/C 80/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Frankrike), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) och Canal+ SA (Issy-Les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Hordies och C. Smits)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av Europeiska kommissionen den 1 september 2009 i statstödsärende C 27/09 (ex N 34/A/09 och N 34/B/09) — Bidrag till

förmån för France Télévisions (2010–2012), såvitt kommissionen ansåg att det tillkännagivna bidraget på 450 miljoner euro för 2009 till förmån för France Télévisions var förenligt med artikel 86.2 i EG-fördraget,

- förplikta kommissionen att inleda det formella granskningsförfarande för stöd som avses artikel 108.2 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökandena att kommissionens beslut K(2009) 6693 slutlig av den 1 september 2009 ska ogiltigförklaras. I beslutet, som meddelades efter ett förfarande enligt artikel 88.3 EG (nu artikel 108 FEUF), ansåg kommissionen att ett bidrag på maximalt 450 miljoner euro till förmån för France Télévisions var förenligt med den gemensamma marknaden. Sökandena yrkar i detta sammanhang att ett formellt granskningsförfarande ska inledas enligt artikel 108.2 FEUF.

Till stöd för sin talan gör sökandena gällande som enda grund att det har förekommit avsevärda svårigheter på grund av vilka kommissionen har varit förpliktad att inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 88.2 EG (nu artikel 108.2 FEUF) och att anmoda berörda parter att yttra sig till kommissionen.

Sökandena åberopar tecken på avsevärda svårigheter till följd av dels omständigheter rörande det preliminära granskningsförfarandet, dels innehållet i det angripna beslutet.

Det utdragna preliminära granskningsförfarandet, förfarandets förlopp och omfattningen av det omtvistade anslaget är av sådan art att de visar tecken på avsevärda svårigheter hänförliga till omständigheter i samband med det preliminära granskningsförfarandet.

Tecknen på avsevärda svårigheter i fråga om innehållet i beslutet är grundade på två omständigheter. Dels har de uppgifter som kommissionen har haft tillgång till vid det angripna beslutet varit otillräckliga, eller till och med oprecisa. Dels har det varit omöjligt för kommissionen att dra slutsatsen att stödet var förenligt med unionsrätten utan att göra en fördjupad analys med beaktande av de strukturella riskerna för överkompensation i förevarande fall.

Talan väckt den 28 december 2009 — MIP Metro mot harmoniseringsbyrån — Metronia (METRONIA)

(Mål T-525/09)

(2010/C 80/52)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kaase och J.-C. Plate)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Metronia, SA (Madrid, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 8 oktober 2009 i ärende R 1315/2006-1, i den del som överklagandet ogil-lades, eftersom detta beslut inte är förenligt med artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009), och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för invändningsförfarandet och överklagan-det.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket METRONIA för varor och tjänster i klasserna 9, 20, 28 och 41

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Tysk varumärkesregistrering av figurmärket METRO för varor och tjänster i klasserna 9, 20, 28 och 41

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen och avslag på ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke

Överklagandenämndens beslut: Bifall till överklagandet, avslag på invändningen och ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke tilläts således fullföljas med avseende på samtliga varor och tjänster

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009), eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att det inte förelåg någon risk för förväxling mellan de berörda varumärkena.

Talan väckt den 28 december 2009 — PAKI Logistics mot harmoniseringsbyrån (PAKI)

(Mål T-526/09)

(2010/C 80/53)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter**

Sökande: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Bergermann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt och J. Vogtmeier)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 23 oktober 2009 (R 1805/2007-1),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "PAKI" för varor och tjänster i klasserna 6,20, 37 och 39 (ansökan nr 4 790 895)

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 7.1 f i förordning nr 207/2009 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 7.2 i nämnda förordning, eftersom det sökta varumärket inte strider mot allmän moral.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Talan väckt den 31 december 2009 — In 't Veld mot rådet

(Mål T-529/09)

(2010/C 80/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sophie in 't Veld (Bryssel, Belgien) (ombud: juristerna O. Brouwer och J. Blockx)

Svarande: rådet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets beslut att inte ge full tillgång till handling 11897/09, och

— förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive förekommande intervenienters rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av rådets beslut av den 8 september 2009 att inte bevilja hennes begäran, enligt förordning nr 1049/2001, ⁽¹⁾ om full tillgång till handling 11897/09. Handlingen är ett yttrande från rådets rättstjänst

över den rättsliga grunden för "Kommissionens rekommendation till rådet att tillåta att förhandlingar inleds mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om slutande av ett internationellt avtal om att låta Förenta staternas finansdepartement få tillgång till uppgifter om finansiella meddelanden för att förebygga och bekämpa terrorism och finansiering av terrorism". Rådet har tillhandahållit sökanden en redigerad version av handling 11897/09, i vilken sådana delar har tagits bort som, enligt sökandens mening, skulle göra det möjligt för henne att få kännedom om rättstjänstens bedömning i sak.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet bör ogiltigförklaras, eftersom det strider mot de bestämmelser om tillgång till handlingar som finns i förordning nr 1049/2001.

Sökanden hävdar för det första att det angripna beslutet felaktigt har grundats på artikel 4.1 a tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 (skydd för internationella förbindelser). Rådet har nämligen inte kunnat visa på vilket sätt ett fullständigt utlämnande av handling 11897/09 skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om skyddet för Europeiska unionens internationella förbindelser.

Sökanden påstår för det andra att det angripna beslutet även har grundats på en felaktig tolkning av artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 (skydd för juridisk rådgivning). Detta undantag är nämligen inte tillämpligt på handling 11897/09, eftersom ett fullständigt utlämnande av handlingen inte skulle undergräva skyddet för rättsliga förfaranden eller juridisk rådgivning och eftersom det föreligger ett övervägande allmänintresse av att ge allmänheten full tillgång till handlingen.

I andra hand hävdar sökanden att, för det fall tribunalen skulle anse att ovannämnda undantag är tillämpliga, rådet felaktigt har tillämpat artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001, eftersom det från handling 11897/09 tog bort mer uppgifter än vad som var strängt nödvändigt.

Slutligen gör sökanden gällande att rådet inte har uppfyllt sin skyldighet att motivera det angripna beslutet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 8 januari 2010 — kommissionen mot Earthscan

(Mål T-5/10)

(2010/C 80/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A.-M. Rouchaud-Joët och S. Petrova, biträdda av P. Hermant och G. van de Ghelke, lawyers)

Svarande: Earthscan Ltd (Kent, Förenade kungariket)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att till kommissionen återbetala ett belopp på 44 903,22 euro, vilket motsvarar kapitalbeloppet 45 835,44 euro, av vilket 6 486,09 euro redan betalats, och ränta till och med den 30 september 2009 på 5 556,87 euro,
- förplikta svaranden att betala ränta på 3,84 euro per dag från och med den 1 oktober 2009 till dess att skulden är betald i sin helhet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom förevarande talan, som stödjer sig på en skiljeklausul, att svaranden ska föreläggas att återbetala en del av det förskott som sökanden utgett, tillsammans med dröjsmålsränta, till följd av att avtal nr 4.1030/Z/01-035/2001 avseende framtagandet, publiceringen och spridningen av en handbok om förnybar energi (projektet "Guide for Renewable Energy installations to promote biomass, photovoltaics and solar thermal in the EU") inom ramen för Altener-programmet⁽¹⁾ som slutits mellan sökanden och nio avtalsparter, av vilka svaranden var en, inte har uppfyllts.

Sökanden har anfört en grund till stöd för sin talan.

Eftersom svaranden inte följde avtalet vad gällde etapperna 6 och 7 (layout, sättning, tryckning och spridning) hävdar sökanden att svaranden har brutit mot sina avtalsförpliktelser då svaranden inte har återbetalat den del av förskottsbetalningen

som betalats för mycket enligt avtalet. Sökanden hävdar att svaranden därför måste förpliktas att återbetala det belopp som har betalats för mycket, plus dröjsmålsränta beräknad i enlighet med avtalet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/2000/EG av den 28 februari 2000 om att anta ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener) (1998–2002), EGT L 79, s. 1.

Talan väckt den 7 januari 2010 — Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon "Ygeia" mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-7/10)

(2010/C 80/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Diagnostiko kai Therapeftiko Kentro Athinon "Ygeia" (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna K. Alexiou och S. Foteas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ta upp talan till sakprövning,

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd i ärende R 190/2009-2,

— besluta att ordmärket "ygeia" ska få registreras som gemenskapsvarumärke, som anger sambandet mellan sökandebolaget och de tjänster som tillhandahålls, och

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "ygeia" för tjänster i klass 44, medicinska tjänster — registreringsansökan nr 7129001

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Fastställande av granskarens beslut och avslag på registreringsansökan

Grunder: Talan avser ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd i ärende R 190/2009-2.

Som grund för ogiltigförklaring anför sökanden för det första att kännetecknet i det angripna beslutet felaktigt har ansetts vara rent beskrivande, fastän det abstrakt har särskiljningsförmåga.

[Som grund för ogiltigförklaring anför sökanden för det andra att kännetecknet i det angripna beslutet felaktigt har fränkänts en särskiljningsförmåga till följd av dess bruk. Även om uttryckets beskrivande karaktär på ett abstrakt plan medges, föreligger det enligt sökanden ett bruk som ger det särskiljningsförmåga och förtar verkan av grunden för varför det inte kan registreras.

Talan väckt den 8 januari 2010 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-9/10)

(2010/C 80/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki- Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och M. Dermitzakis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Publikationsbyråns beslut att förkasta sökandens anbud som ingetts i upphandlingen AO 10224, "Tillhandahållande av elektroniska publikationer" ⁽¹⁾, Del 2, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 29 oktober 2009 och alla tillhörande beslut som Publikationsbyrån fattat, inklusive beslutet att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet,

— ogiltigförklara Publikationsbyråns beslut att tilldela Siveco/Intrasoft och Engineering/Intrasoft kontrakt i samband med den ovannämnda upphandlingen, del 3, som delgavs sökanden genom skrivelse av den 29 oktober 2009, i fall ett företag är direkt eller indirekt knutet till båda ramavtalen,

— förplikta svaranden att utge skadestånd till sökanden som ersättning för den skada sökanden lidit till följd av den ifrågavarande upphandling en motsvarande 260 760 euro, samt

— förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader och andra kostnader och utgifter i samband med förevarande förfarande även om sökandens talan ogillas.

Grunder och huvudargument

Sökanden har i förevarande mål yrkat ogiltigförklaring av svarandens beslut att förkasta dess anbud som ingetts vid det öppna anbudsförfarandet Tillhandahållande av elektroniska publikationer (AO 10224) (Del 2) och att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet (Del 2 och 3). Sökanden begär dessutom skadestånd för den skada som orsakats till följd av anbudsförfarandet.

Sökanden åberopar två grunder till stöd för sin talan.

Sökanden har i första hand anfört att svaranden har gjort flera felaktiga bedömningar och underlät att förse sökanden med en tillräcklig motivering eller förklaring i strid med budgetförordningen ⁽²⁾ och dess genomförandebestämmelser samt direktiv 2004/18/EG ⁽³⁾ och artikel 253 EG.

Sökanden har i andra hand gjort gällande att svaranden har gjort en uppenbart oriktig bedömning och underlät att ange någon motivering avseende sökandens anbud eftersom de negativa kommentarerna från utvärderingskommittén var vaga, felaktiga och saknade grund.

⁽¹⁾ EUT 2009/S 109-156511

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EUT L 248, s. 1)

⁽³⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Talan väckt den 20 januari 2010 — Goutier mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-13/10)

(2010/C 80/58)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter***Sökande:* Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: E. E. Happe)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)*Motpart vid överklagandenämnden:* Norbert Rauch (Herzogenaurach, Tyskland)**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 10 november 2009 (ärende R 1769/2008-4) i den del ansökan om gemenskapsvarumärke avslås genom det angripna

— Klass 35 — Tjänster tillhandahållna av en skatterådgivare, skattedeklaration, redovisning, tjänster tillhandahållna av en auktoriserad revisor, professionell företagskonsultation, företagskonsultation,

— Klass 36 — Utarbetande av skatteutlåtanden och -bedömningar, fusions- och förvävsaffärer, nämligen finansiell rådgivning vid köp eller försäljning av företag samt företagsdelägarskap, förmögenhetsförvaltning,

— Klass 43 — Tillhandahållande av juridiska tjänster, juridisk forskning.

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument*Sökande av gemenskapsvarumärke:* Sökanden*Sökt gemenskapsvarumärke:* Ordmäket "ARANTAX" för tjänster i klasserna 35, 36 och 42 (ansökan nr 4 823 084)*Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:* Norbert Rauch*Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:* Det tyska figurmärket "atarax" nr 30 168 707 för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 37, 41 och 42*Invändningsenhetens beslut:* Avslag på invändningen*Överklagandenämndens beslut:* Delvis upphävande av invändningsenhetens beslut och delvis avslag på registreringsansökan*Grunder:* Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009⁽¹⁾, eftersom det inte finns någon risk för förväxling av de motstående varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Talan väckt den 18 januari 2010 — CheckMobile mot harmoniseringsbyrån (carcheck)

(Mål T-14/10)

(2010/C 80/59)

Rättegångsspråk: tyska**Parter***Sökande:* CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten K. Lodigkeit)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 18 november 2009 (ärende R 595/2009-4), såvitt ansökan om registrering av varumärket "carcheck" avslogs enligt artikel 7.1 c i förordning nr 40/94, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "carcheck" för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 och 45 (ansökan nr. 7 368 681)

Granskarens beslut: Delvist avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Delvist upphävande av granskarens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾ då överklagandenämnden har tolkat det absoluta registreringshindret för varumärken som endast består av deskriptiva kännetecken alltför extensivt

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

Talan väckt den 19 januari 2010 — Gerald Steinberg mot kommissionen

(Mål T-17/10)

(2010/C 80/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gerald Steinberg (Jerusalem (Israel)) (ombud: advokaten T. Asserson)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— lämna ut samtliga handlingar som anges i ansökan inom 15 dagar,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,

— förordna om andra åtgärder som tribunalen anser lämpliga.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansöker om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 15 maj 2009 som sökanden erhöll den 22 november 2009, genom vilket kommissionen delvis avslag sökandens ansökan i enlighet med förordning nr 1049/2001 ⁽¹⁾ om tillgång till handlingar avseende beslut om finansiering av bistånd till israeliska och palestinska icke-statliga organisationer under de senaste tre åren i programmen Partnerskap för fred (PfP) och Europeiska instrument för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR).

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fyra grunder.

Sökanden har för det första anfört att svaranden åsidosatte artikel 2 i förordning nr 1049/2001 genom att inte ge sökanden tillgång till de begärda handlingarna.

Sökanden har för det andra gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 4 i förordning nr 1049/2001, eftersom sökandens begäran inte omfattas av något av de undantag som anges i den artikeln. Sökanden har vidare anfört att även om dessa undantag vore tillämpliga på sökandens begäran, vilket inte är fallet, borde medborgarorganisationers rätt att få tillgång till de begärda handlingarna anses utgöra "ett övervägande allmänintresse av utlämnandet".

Sökanden gör för det tredje gällande att svaranden åsidosatte artikel 7 i förordning nr 1049/2001 genom att ta nästan sex månader på sig för att reagera på sökandens bekräftande ansökan, trots att det föreskrivs i förordning nr 1049/2001 att en begäran ska besvaras inom 15 arbetsdagar.

Sökanden har för det fjärde gjort gällande att svaranden underlät att behandla begäran "skyndsamt" och därmed åsidosatte artikel 8 i förordning nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 27 januari 2010 — Arkema France mot kommissionen

(Mål T-23/10)

(2010/C 80/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Arkema France (Colombes, Frankrike) (ombud: J. Joshua, Barrister, advokaten E. Aliende Rodríguez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 2 i kommissionens beslut K(2009) 8682 av den 11 november 2009, i den mån som det berör sökanden, och, i vilket fall, ogiltigförklara artikel 1.1, i den mån som det däri anges att sökanden medverkat till en överträdelse rörande stabilisatorer i tenn mellan den 16 mars 1994 och den 31 mars 1996,
- upphäva de böter som sökanden ålagts att betala enligt artikel 2,
- för det fall domstolen inte helt upphäver de böter som sökanden ålagts att betala, väsentligen sätta ned bötesbeloppet inom ramen för sin fulla behörighet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 11 november 2009 (ärende COMP/38.589 — värmestabilisatorer), vari det konstateras att sökanden medverkat till två separata överträdelser av artikel 81 EG (nu artikel 101 FEUF), varav den ena avsåg stabilisatorer i tenn och den andra ESBO-stabilisatorer, och genom vilket sökanden ålaggs att betala böter för vardera produkten.

Till stöd för sin talan anför sökanden följande grunder:

Sökanden hävdar för det första att vid en korrekt tillämpning av artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ avbryts inte preskriptionstiden till följd av Akzo-målet⁽²⁾, och kommissionens befo-

genhet att ålägga böter för de två överträdelserna var preskriberad enligt tioårsregeln om "dubbel preskription". Sökanden hävdar att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att preskriptionstiden avbröts under den tid som förfarandet i Akzo-målet fortgick vid domstolen och den felaktigt fann att den tioårsgräns som föreskrivs i artikel 25.5 i ovannämnda förordning kunde förlängas i förevarande fall.

Sökanden hävdar för det andra att kommissionen inte har visat att den har ett berättigat intresse av att fastställa att det skett överträdelser för vilka den inte har någon befogenhet att ålägga böter. Sökanden anför nämligen att artikel 7 i förordning (EG) nr 1/2003 ger kommissionen rätt att fastställa att det skett en överträdelse utan att ålägga böter, förutsatt att kommissionen har ett berättigat intresse.

Som tredje grund gör sökanden, oberoende av de två första grunderna, gällande att domstolen ska ogiltigförklara artikel 1.1 i det omtvistade beslutet enligt vilken sökanden skulle ha medverkat till en överträdelse rörande stabilisatorer i tenn under perioden från den 16 mars 1994 till den 31 mars 1996. Sökanden hävdar att kommissionen inte har visat att den har något berättigat intresse av att göra ett sådant fastställande.

Som fjärde grund hävdar sökanden, för det fall domstolen inte helt upphäver de böter som sökanden ålagts att betala, att kommissionen inte har visat att överträdelserna fortgick efter den 23 februari 1999, och att de böter som sökanden ålagts att betala för den andra kartellperioden därför ska sättas ned eftersom överträdelserna varat under kortare tid.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 i de förenade målen T-125/03 och T253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot kommissionen (REG 2007, s. II-3532).

Talan väckt den 26 januari 2010 — Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Mål T-28/10)

(2010/C 80/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Frankrike) (ombud: advokaten A. Grolée)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden den 11 november 2009 i ärende R 635/2009-2 i den del det innebär avslag på registreringsansökan nr 7 077 654 vad gäller de varor och tjänster som avses i förevarande talan,
- fastställa att varumärket "EURO AUTOMATIC PAYMENT", ansökan nr 7 077 654 ska registreras som gemenskapsvarumärke för samtliga varor och tjänster i klasserna 9 och 36 för vilka registreringsansökan avslogs,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandens kostnader för förfarandet vid harmoniseringsbyrån och för förevarande förfarande, i enlighet med artikel 87 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "EURO AUTOMATIC PAYMENT" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 36, 37, 38, 42 och 45 (registreringsansökan nr 7 077 654)

Granskarens beslut: Delvist avslag på registreringsansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 i den mån som det sökta varumärket inte är beskrivande, utan särskiljande för de varor och tjänster i fråga om vilka registreringsansökan avslogs.

Talan väckt den 28 januari 2010 — Nederländerna mot kommissionen

(Mål T-29/10)

(2010/C 80/63)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Nederländerna (ombud: C. Wissels och Y. de Vries)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 november 2009 i ärende C 10/2009 (ex N 138/2009)
 - Nederländerna/stöd till koncernen ING N.V., och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har i det omtvistade beslutet konstaterat att vissa åtgärder som Nederländerna har vidtagit till förmån för koncernen ING N. V. utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i FEUF, men kommissionen har samtidigt uttalat att detta stöd är förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda. Enligt beslutet utgör ändringen av villkoren om återbetalning av ett kapitaltillskott på 5 miljarder euro ett nytt stöd.

Talan har väckts för att få prövat artikel 2.1 i beslutet. Denna bestämmelse baseras på kommissionens konstaterande att ändringen av villkoren för återbetalning av ett kapitaltillskott på 5 miljarder euro utgör statligt stöd.

Konungariket Nederländerna gör inledningsvis gällande att beslutet är oförenligt med artikel 107.1 FEUF, eftersom kommissionen slagit fast att anpassningen av villkoren för återbetalning av tillskottet till ING:s egenkapital utgör ett nytt statligt stöd på 2 miljarder euro till ING. Enligt Konungariket Nederländerna var det felaktigt av kommissionen att anse anpassningen av villkoren för återbetalning som statligt stöd av nedanstående skäl:

- Om det skulle vara frågan om statligt stöd består stödet i tillskottet till ING:s egenkapital. En ändring av villkoren för återbetalning av detta stöd kan inte utgöra ett stöd skilt från själva tillskottet.
- Kommissionen borde ha beaktat anpassningen av villkoren för återbetalning vid sin bedömning av tillskottet till egenkapitalet och bedömt den för sig.
- Kommissionen hade kunnat bedöma anpassningen av villkoren för återbetalning för sig enligt reglerna om statligt stöd, men gjorde sig skyldig till flera fel vid denna bedömning.

— Kommissionen har inte beaktat att anpassningen av villkoren för återbetalning syftade till att anpassa dessa villkor till de villkor för återbetalning som gällde på marknaden.

Konungariket Nederländerna gör vidare gällande att beslutet är oförenligt med försiktighetsprincipen, eftersom kommissionen inte inhämtade nödvändig information om de faktiska omständigheterna.

Konungariket Nederländerna påpekar slutligen att beslutet är oförenligt med motiveringsskyldigheten, eftersom kommissionen inte i tillräcklig utsträckning har motiverat varför den anser att anpassningen av villkoren för återbetalning utgör nytt statligt stöd.

Talan väckt den 29 januari 2010 — Reagens mot kommissionen

(Mål T-30/10)

(2010/C 80/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italien) (ombud: advokaterna B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo och E. De Giorgi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr K(2009)8682 slutlig av den 11 november 2009 (ärende COMP/38.589 — Värmestabilisatorer) antingen i alla de delar som avser stabilisatorer i tenn eller i den del det avser sökanden,
- konstatera att de tidsfrister som anges i artikel 25 i förordning nr 1/2003 är tillämpliga och att de utgör ett hinder för att ålägga sökanden böter,
- i andra hand konstatera att kommissionen agerade felaktigt när den ålade sökanden böter på 10 791 000 euro och, om

så är nödvändigt, anpassa bötesbeloppet till en nivå som är lämplig med hänsyn till att sökandens påstådda åsidosättande av artikel 101 FEUF är begränsat efter 1996,

— besluta om åtgärder för bevisupptagning avseende tillämpningen av punkt 35 i riktlinjerna om böter dels gentemot Chemson och Baerlocher, dels på alla de yttranden, från adressaterna till beslutet avseende stabilisatorer i tenn, som inkom efter att meddelandet om invändningar hade delgivits, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att kommissionens beslut nr K(2009) 8682 av den 11 november 2009 ska delvis ogiltigförklaras. Beslutet är slutligt i de delar vari det konstateras att sökanden har åsidosatt artikel 81 (ärende COMP/38.589 — Värmestabilisatorer) och sökanden åläggs böter.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder:

Som första grund gör sökanden gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning av de omständigheter som avsåg stabilisatorer i tenn, i den mån som den fann att sökanden var delaktig i åsidosättandet av artikel 81 EC (nu artikel 101 FEUF) efter perioden 1996–1997.

Som andra grund gör sökanden gällande att kommissionen på ett uppenbart oriktigt sätt tillämpade artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ på de omständigheter som avsåg marknaden för stabilisatorer i tenn. Detta gäller särskilt kommissionens bedömning att de tidsfrister som anges i denna artikel hade iakttagits. Enligt sökanden är kommissionen enligt fem- eller tioårsregeln i denna artikel förhindrad från att ålägga sökanden böter, eftersom ett åsidosättande efter 1996 och 1997 inte har kunnat bevisas.

Som tredje grund gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed och principen om skydd för berättigade förväntningar. Sökanden hade berättigade förväntningar på att kommissionen efter bästa förmåga, skulle företa utredningen på ett utförligt och noggrant sätt, skulle göra en utredning och inte förbise bevis om konkurrens. Sökanden gör även gällande att kommissionen åsidosatte sökandens rätt till försvar, eftersom kommissionen inte på ett tillräckligt sätt undersökte den bevisning som sökanden lämnade som svar på meddelandet om invändningar samt när parterna hördes. Kommissionen beviljade inte heller sökanden att på nytt få tillgång till de icke konfidentiella utredningshandlingarna.

Som fjärde grund gör sökanden gällande att kommissionen har åsidosatt principen om att alla företag ska behandlas lika inför lagen, eftersom den tillämpade riktlinjerna för beräkning av böter ⁽²⁾ på ett oriktigt sätt. Sökanden gör även gällande att kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen, eftersom de böter som ålades sökanden var oproportionerliga i jämförelse med vad som ålades de andra adressaterna till beslutet avseende stabilisatorer i tenn, särskilt Baerlocher.

Som femte grund gör sökanden gällande att kommissionen, i den mån den tillämpade riktlinjerna om böter på ett oriktigt sätt, agerade så att konkurrensen på den gemensamma marknaden snedvreds.

Slutligen gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed, eftersom den inte utförde en snabb och noggrann undersökning. Kommissionen inskränkte dessutom sökandens rätt till försvar, eftersom den inte fortsatte undersökningen under perioden för ansökningar om "Akzo-advokatsekretess" ⁽³⁾ till tribunalen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

⁽³⁾ Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 i de förenade målen T-125/03 och T-253/03, Akzo Nobel Chemicals och Akros Chemicals mot kommissionen, REG 2007, s. II-3523.

Talan väckt den 22 januari 2010 — Ella Valley Vineyards mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-32/10)

(2010/C 80/65)

Ansökan är avfattad på franska

Parter

Sökande: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerusalem, Israel)
(ombud: advokaten C. de Haas)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara samtliga delar av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 11 november i den mån som beslutet åsidosätter artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta ELLA VALLEY VINEYARDS rättegångskostnader i enlighet med artiklarna 87-93 i förstainstansrättens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket ELLA VALLEY VINEYARDS för varor i klass 33 (varumärkesansökan nr 3 360 914)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Hachette Filipacchi Presse SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det franska ordmärket och gemenskapsordmärket ELLE för varor i klass 16 (gemenskapsvarumärke nr 3 475 365)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1.b i rådets förordning nr 207/2009 eftersom den berörda allmänheten inte kan finna ett samband mellan de aktuella varumärkena och användningen av varumärket ELLA VALLEY VINEYARDS inte drar otillbörlig fördel av de äldre varumärkena ELLEs renommé.

Talan väckt den 28 januari 2010 — ING Groep mot kommissionen

(Mål T-33/10)

(2010/C 80/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ING Groep NV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna O. Brouwer, M. Knapen och J. Blockx)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som beslutet klassificerar ändringen i CTI-avtalet som ett ytterligare stöd på 2 miljarder euro,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som kommissionen endast godkänner stödet om de förbud mot att tillämpa lägsta pris som uttrycks i beslutet och i dess bilaga II accepteras,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, på grund av bland annat brist på eller otillräcklig motivering, i den mån som kommissionen endast godkänner stödet om vissa omstruktureringskrav, vilka går utöver vad som är lämpligt och erforderligt enligt omstruktureringsmeddelandet, uppfylls, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I samband med oron på den finansiella marknaden under september och oktober 2008 bidrog den nederländska staten, den 11 november 2008, med ett tillskott på 10 miljarder euro i primärt kapital (även kallat tier 1 eller kärnkaptital) (nedan kallad CTI-avtalet) till ING (nedan kallad sökanden). Denna stödåtgärd godkändes preliminärt av europeiska kommissionen den 12 november 2008 för en period om sex månader.

I januari 2009 gick den nederländska staten med på att ta över den ekonomiska risken för en del av sökandens värdeminskade tillgångar. Denna åtgärd godkändes preliminärt av europeiska kommissionen den 31 mars 2009, då den nederländska staten förband sig att lägga fram en omstruktureringsplan avseende sökanden. I oktober 2009 gjorde sökanden och den nederländska staten en ändring i det ursprungliga CTI-avtalet för att få till stånd en förtidsåterbetalning av halva CTI-kaptaltillskottet. En slutlig version av sökandens omstruktureringsplan lades fram för kommissionen den 22 oktober 2009.

Den 18 november 2009 fattade kommissionen det angripna beslutet, i vilket den godkände stödåtgärden under förutsättning att de omstruktureringskrav som räknades upp i bilagorna I och II till beslutet uppfylldes.

Genom sin talan yrkar sökanden att det beslut som fattades den 18 november 2009 om statligt stöd nr C 10/2009 (tidigare N 138/2009) delvis ska ogiltigförklaras. Nederländerna upprätade, genom detta stöd, en särskild kreditmöjlighet för illikvida tillgångar till förmån för sökanden (en så kallade *Illiquid Assets Back-Up facility*) och en omstruktureringsplan för densamma. Det angripna beslutet bör ogiltigförklaras i de delar vari i) ändringen i CTI-avtalet klassificeras som ytterligare stöd på 2 miljarder euro, ii) stödet endast godkänns om förbud mot att tillämpa lägsta pris accepteras, och iii) stödet endast godkänns om vissa omstruktureringskrav uppfylls, som går utöver vad som är proportionerligt och erforderligt enligt omstruktureringsmeddelandet, uppfylls.

Sökanden gör gällande att det angripna beslutet bör ogiltigförklaras på följande grunder:

Till stöd för sitt första yrkande, vilket avser ändringen av CTI-avtalet, gör sökanden gällande att kommissionen

- a) åsidosatte artikel 107 FEUF då den bedömde att ändringen av CTI-avtalet mellan sökanden och den nederländska staten utgjorde statligt stöd, och att den
- b) åsidosatte omsorgsprincipen och artikel 296 FEUF, eftersom kommissionen varken noggrant och opartiskt prövade alla omständigheter som var relevanta i det aktuella fallet, hörde berörda personer eller gav en tillräcklig motivering för det angripna beslutet.

Till stöd för sitt andra yrkande, vilket avser förbudet för ING och ING Direct att tillämpa lägsta pris, gör sökanden gällande att kommissionen

- a) åsidosatte principen om god förvaltningssed, eftersom den inte noggrant och opartiskt prövade alla omständigheter som var relevanta i det aktuella fallet och därtill även åsidosatte skyldigheten att tillräckligt motivera ett beslut,
- b) åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att ha gjort godkännandet av stödåtgärden avhängigt av förbud mot att tillämpa lägsta pris som varken är tillräckliga, nödvändiga eller proportionella, och

- c) åsidosatte artikel 107.3 b FEUF samt tillämpade de principer och riktlinjer som anges i omstruktureringsmeddelandet på ett felaktigt sätt.

Som stöd för sitt tredje yrkande, vilket avser de oproportionerliga omstruktureringskraven, gör sökanden gällande att beslutet innehåller

- a) en oriktig bedömning, eftersom kommissionen gjorde en felaktig beräkning av stödbeloppet, i absoluta så väl som relativa termer, och åsidosatte proportionalitetsprincipen och principen om god förvaltningssed genom att ställa krav på en orimligt omfattande omstrukturering, utan att noggrant och opartiskt ha prövat alla de relevanta omständigheter som förebringats kommissionen, och
- b) ännu en oriktig bedömning samt otillräcklig motivering, eftersom kommissionen frångick omstruktureringsmeddelandet när den gjorde bedömningen av vilken omstrukturering som erfordrades.

Överklagande ingett den 28 januari 2010 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 30 november 2009 i mål F-55/08, De Nicola mot EIB

(Mål T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Isola)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den överklagade domen, och
- ersätta rättegångskostnaderna jämte ränta och med hänsyn till en eventuell revalvering som påverkar det aktuella beloppets storlek.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser personaldomstolens dom av den 30 november 2009. Genom denna dom ogillades en talan om ogiltigförklaring av EIB:s beslut att avslå begäran om att dels ompröva klagandens utvärdering för år 2006, dels bankens beslut angående befordran för år 2006, såtillvida som klaganden inte befordrades, om ogiltigförklaring av klagandens utvärderingsrapport för år 2006, om fastställande av att klaganden blivit föremål för psykiska trakasserier, om att banken skulle förpliktas att betala ersättning för de skador som han ansåg sig ha lidit till följd av dessa trakasserier och slutligen om ogiltigförklaring av beslutet att inte betala för vissa sjukvårdskostnader avseende laserbehandling.

Till stöd för sin talan gör klaganden gällande följande:

- Personaldomstolen har rättsstridigt underlåtit att döma i målet och har — i den mån den inte fullständigt glömt bort föremålet för talan (exempelvis det andra och det tredje argumentet i begäran om ogiltigförklaring, överklagandens underlåtenhet att pröva ärendet i sak, et cetera) — medvetet beslutat att endast pröva vissa av anmärkningarna.
- Personaldomstolen har inte uttalat sig om klagandens begäran om granskning av lagenligheten av dennes överordnades uppträdande, mot bakgrund av de utvärderingskriterier som EIB antagit. Den har dessutom oriktigt funnit att trakasserier av klaganden ligger på enskilda anställda snarare än direkt och uteslutande på EIB.
- Till stöd för överklagandet anförts vidare att de instanser som prövat ärendet och målet i sak har tillbakavisat kravet efter att ha vänt på bevisbördan och med bristande motivering. Personaldomstolen har inte motiverat sina talrika, avgörande argument, alternativt har lämnat en motsägelsefull eller ologisk, och därmed klart bristfällig, motivering. I synnerhet ska nämnas att underlåtenheten att tillämpa artikel 41 i tjänsteföreskrifterna och ogillandet av begäran om ogiltigförklaring av utvärderingsrapporten för år 2006.
- Slutligen anser klaganden att eftersom det är fråga om ett civilrättsligt anställningsavtal, är det inte möjligt att i detta fall analogt tillämpa de bestämmelser och processuella presumtioner som gäller för EU-tjänstemän med offentligt tjänster.

Överklagande ingett den 26 januari 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 10 november 2009 i mål F-70/01, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- under alla omständigheter, upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan undantag,
- fastslå att talan i första instans, vilken gav upphov till det överklagade beslutet, i sin helhet och utan undantag kan tas upp till sakprövning,
- i första hand, bifalla sökandens yrkanden i första instans i sin helhet och utan undantag,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga sökandens kostnader i första instans och i målet om överklagande,
- i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen i annan sammansättning för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser personaldomstolens beslut av den 10 november 2009. Genom detta beslut avvisades en talan om ersättning för den skada klaganden påstod sig ha lidit till följd av att han inte ersatts för rättegångskostnaderna i mål

T-176/04, Marcuccio mot kommissionen, såvitt avsåg den första, den andra, den tredje och den sjätte grunden, då det ansågs uppenbart att talan inte kunde prövas i sak.

Till stöd för sina yrkanden gör klaganden gällande att begreppet fråga i den mening som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna har tolkats och tillämpats felaktigt, att relevant rättspraxis utan motivering och utan logisk förklaring har förbisetts, att skyldigheten att inte beakta en anslutningstalan som väckts för sent, att det var felaktigt att ta upp en "begäran om förklaring om bristande behörighet" till prövning samt att artikel 6 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Överklagande ingett den 3 februari 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 november 2009 i mål F-11/09, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- under alla omständigheter upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan undantag,
- slå fast att talan i första instans, vilken gett upphov till det överklagade beslutet, i sin helhet och utan undantag kan tas upp till sakprövning,
- i första hand, bifalla klagandens yrkanden i första instans, i sin helhet och utan undantag,

— förplikta svaranden att ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader i samtliga instanser,

— i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot det beslut som personaldomstolen fattade den 25 november 2009. Genom detta beslut slog personaldomstolen fast att det var uppenbart att en talan om ogiltigförklaring av svarandens beslut att avslå an sökningen om ersättning med 100 procent för klagandens sjukvårdskostnader delvis inte kunde tas upp till sakprövning, delvis att det var uppenbart att talan saknade grund.

Klaganden gör till stöd för sina yrkanden gällande en felaktig tolkning och tillämpning av begreppet motivering av rättsakter från unionens institutioner, av hur motiveringen ska ingå i beslutet samt av rättsprinciper om bevisföring och bevisvärdering.

Klaganden gör även gällande en felaktig tolkning och tillämpning av begreppen rättsakt mot vilken talan kan väckas och bekräftande rättsakt.

Talan väckt den 10 februari 2010 — SP mot kommissionen

(Mål T-55/10)

(2010/C 80/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: SP SpA (Brescia, Italien) (ombud: advokaten G. Belotti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2009 om ändring av kommissionens tidigare beslut K(2009) 7492 slutligt av den 30 september 2009, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det överklagade beslutet av den 8 december 2009 ändrade kommissionen sitt tidigare beslut K(2009) 7492 slutligt av den 30 september 2009 i vilket beslut kommissionen fann att vissa företag, däribland sökanden, deltagit en påstådd kartell. Genom beslutet av den 8 december 2009 beslutade kommissionen efter att ha konstaterat att det i beslutet av den 30 september 2009 "hänvisades till en bilaga med tabeller som utvisar prisförändringarna för armeringsjärn under tiden för kartellöverenskommelsen" och att "denna bilaga inte utgjorde en del av beslutet av den 30 september 2009" att ändra det sistnämnda beslutet genom att tillfoga tabellerna till beslutet.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande:

1. Rättelsen av ett beslut som är behäftat med ett allvarligt fel är olaglig. Kommissionen kan inte i efterhand rätta ett beslut som uppenbarligen är ogiltigt eftersom det är klart att beslutet var ofullständigt då det antogs, vilket utgör en försvårande omständighet vilken som sådan inte kan rättas.
2. Felaktigt angivande av rättslig grund. Kommissionen har som rättslig grund för det angripna beslutet angett artikel 65 KS och förordning EG nr 1/2003⁽¹⁾. Dessa grunder är uppenbart olämpliga för att uppnå kommissionens syften (nämligen att komplettera/rätta sitt tidigare beslut som var ofullständigt) med följd att det andra av de angripna besluten i förevarande mål ska ogiltigförklaras på grund av att det är uppenbart att det antagits med felaktig rättslig grund.

Sökanden gör även gällande åsidosättande av god förvaltnings- sed.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1)

**Talan väckt den 10 februari 2010 — Acciaierie e Ferriere
Leali Luigi och Leali mot kommissionen**

(Mål T-56/10)

(2010/C 80/71)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Italien)
och Leali SpA (Odolo, Italien) (ombud: advokaten G. Belotti)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2009 om ändring av det tidigare beslutet K(2009) 7492 slutlig, som kommissionen fattade den 30 september 2009, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunder och huvudargumentet motsvarar dem i mål T-55710, SP mot kommissionen.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 80/62	Mål T-28/10: Talan väckt den 26 januari 2010 — Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/C 80/63	Mål T-29/10: Talan väckt den 28 januari 2010 — Nederländerna mot kommissionen	38
2010/C 80/64	Mål T-30/10: Talan väckt den 29 januari 2010 — Reagens mot kommissionen	39
2010/C 80/65	Mål T-32/10: Talan väckt den 22 januari 2010 — Ella Valley Vineyards mot harmoniseringsbyrån	40
2010/C 80/66	Mål T-33/10: Talan väckt den 28 januari 2010 — ING Groep mot kommissionen	40
2010/C 80/67	Mål T-37/10 P: Överklagande ingett den 28 januari 2010 av Carlo De Nicola av den dom som personaldomstolen meddelade den 30 november 2009 i mål F-55/08, De Nicola mot EIB	42
2010/C 80/68	Mål T-38/10 P: Överklagande ingett den 26 januari 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 10 november 2009 i mål F-70/01, Marcuccio mot kommissionen	43
2010/C 80/69	Mål T-44/10 P: Överklagande ingett den 3 februari 2010 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 november 2009 i mål F-11/09, Marcuccio mot kommissionen	43
2010/C 80/70	Mål T-55/10: Talan väckt den 10 februari 2010 — SP mot kommissionen	44
2010/C 80/71	Mål T-56/10: Talan väckt den 10 februari 2010 — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi och Leali mot kommissionen	45

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

